

autorin

magazín OSA nejen pro autory

03/2016

UPRAVOVATEL, ZPRACOVATEL, ARANŽÉR | MÝTY OKOLO ZVÝŠENÍ SAZEB
OSA NA ROK 2017 | SIBELIUS — NOTAČNÍ SOFTWARE | KAREL RŮŽIČKA |
ZDENEK MERTA | OHLÉDNUTÍ ZA BOHEMIA JAZZ FESTEM | ABENDLAND |
DAVID STYPKA | DRAMATURGIE ČESKÝCH RÁDIÍ | PRIESSNITZ JSOU
BEZTÍŽE | KVÓTY DOMÁCÍ TVORBY | STAŇ SE NAŠE VŮLE

**Navštivte největší
prodejnu
HUDEBNÍCH
NÁSTROJŮ V ČR**

**Exkluzivní sleva 15 % pro členy
svazu na výrobky značek AKG,
Soundcraft, Lexicon, JBL,
Tascam, Peavey a Sabian**

**3 patra hudebních nástrojů
a zvukové techniky**

Kvalifikovaný personál

**Vyzkoušení nástrojů
v odhlučněných
zkušebnách**

Slevu uplatníte v prodejně Music City po předložení tohoto inzerátu, nebo na eshopu music-city.cz zadáním kódu „15% AUTORIN“ do pole Poznámka ve 3. kroku nákupního košíku. Sleva bude započítána až po odeslání objednávky.

Ocelářská 937/39
Praha 9 - Vysočany 190 00

www.music-city.cz

e-shop@music-city.cz

800 708 807

Úvodní slovo

Vážené kolegyně,
vážení kolegové,

nacházíme se uprostřed schvalovacího procesu novely autorského zákona. Tento legislativní akt vzbudil již mnohé vášně. Není divu. Ovlivní totiž autorskoprávní prostředí a podmínky užití chráněných děl na mnoho let dopředu. Ani my nenecháváme tuto skutečnost bez povšimnutí, mě nevyjímá. Udělal jsem si určitý obrázek o situaci po účasti na dvou jednáních na půdě Parlamentu ČR. Bylo to jednání Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a seminář organizovaný TOP 09 a STAN. Dovolte mi, abych se s vámi o své dojmy podělil.

Situace

Při projednávání novely autorského zákona se pomyslnou výšinou, kterou se snaží všechny zúčastněné strany dobyt, stal § 98. Kdo získá tento strategický bod, vyhraje bitvu. V ustanovení oddílu 5 — Sazby odměn — totiž zákonodárce navrhuje postup sjednávání sazebníků mezi kolektivními správci a uživateli.

V praxi to znamená, že sazby jsou buď pro nesouhlas uživatele zmrazené navždy, navýšení sazby by bylo ze strany uživatele fakticky „dobrovolné“, nebo zastropované do výše trojnásobku inflace, která je v posledních letech velmi nízká. Pro větší navýšení sazby by kolektivní správce potřeboval vyjádření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Pokud by bylo stanovisko uživatele nadále nesouhlasné, musel by být spor rozhodnut soudní cestou a to může trvat léta. Jedna skupina

(uživatelé) by získala komparativní výhodu nad jinou skupinou (nositelé autorských práv) v situaci, kdy máme po přepočtu na paritu kupní síly jedny z nejnižších sazeb autorských poplatků v EU.

Úvaha

Domnívám se, že podobné návrhy jsou nejen v rozporu se samotnou směrnicí Evropského parlamentu, ale také s Všeobecnou deklarací lidských práv a svobod, kde článek 29 říká: „*práva k duševnímu vlastnictví se mají rozvíjet pro dosažení přiměřené rovnováhy mezi ochranou tvůrců a zájmy uživatelů duševního vlastnictví*“.

Z mého pohledu jsou proto návrhy na zmrazení či zastropování sazby autorů hudebních děl zjevně subjektivní a diskriminační. Onu přiměřenou rovnováhu postrádají. Kolektivní správce se takto dostává do nerovného postavení vůči uživateli, kterému nemůže v případě nedohody licenci odmítnout. Tato povinnost je vázána na udělení oprávnění k výkonu kolektivní správy od ministerstva kultury. Na jedné straně tedy kolektivní správce dostane od státu souhlas pro výkon tzv. přirozeného monopolu, ale na druhé straně mu stejný stát nastavuje takové podmínky, aby nemohl své pravomoci aktivně vykonávat. Je to hlava 22 v autorském zákoně.

obsah

Mám za to, že zde zákonodárce podléhá tlaku části uživatelské veřejnosti a chce se svést na vlně mimořádného nepochopení významu a funkce ochrany duševního vlastnictví v ČR. Práva k duševnímu vlastnictví jsou zásadní součástí všech zákonů právních států, které usilují o civilizační vzestup společnosti eticky i ekonomicky. Jako by si nikdo neuvědomoval, že nebýt hodnot vyplývajících z každé vědecké, literární nebo umělecké tvůrčí činnosti, nejenže by nebyla žádná muzika a ty krásné výpravné filmy, ale ani žádné přístroje a internet k jejich stahování.

Řešení

Nezbývá nám než požadovat, aby byl § 98 přepracován podle evropských standardů. A aby, jak praví směrnice EU, *organizace kolektivní správy a uživatelé vedli jednání o udělování licencí v dobré víře* a uplatňovali sazby, které budou stanoveny na základě **objektivních a nediskriminačních kritérií**.

V zemích EU o sazbách jedná a rozhoduje buď pověřené grémium, nebo je k tomu kompetentní některý státní orgán — ministerstvo kultury, ministerstvo financí, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže apod. Naše orgány státní správy si však tuto kompetenci přehazují jako horký brambor, vymýšlejí třetí cesty a raději budou šikanovat autory a výkonné umělce, než aby knaly v zájmu ochrany duševního vlastnictví při dodržování zásady rovného přístupu ke všem skupinám. Je mi líto, ale silně mi to připomíná doby, které jsem považoval za dávno minulé.

Průběh jednání na půdě Parlamentu ČR

Na obou akcích jsme byli v počtu 3—4 zástupců kolektivních správců a 30 nažhavených uživatelů. Ti vystoupili s kritickými příspěvky vůči OSA (o ostatních ochrankách se skoro nemluvalo) za víceméně souhlasného přikyvování přítomných poslanců. Několik statečných, kteří s tím úplně nesouhlasili, našlapovalo velmi opatrně a dali mi to nejvíce raději v kuloáru sněmovny.

Museli jsme si vyslechnout celou mytologii OSA ve stylu pana senátora Valenty. Uvedu jen to hlavní. Asi pětkrát bylo uváděno, že na zábavě hraje amatérská kapela (nevím, podle čeho se dnes rozliší amatérská a profesionální kapela), která hraje jen svoje

vlastní skladby (nevím, kdo by to 4 hodiny poslouchal), a OSA vybírá poplatky. Zaujal mě však názor, že pak to má být přece zadarmo. Nikoho nenapadlo, že i nezastupovaný autor má právo na autorskou odměnu a může říct: Pane hostinský, dejte mi dva tisíce a jsme vyrovnáni. Faktem je, že OSA za nechráněná díla zásadně nevybírání.

Velké nářky jsme si museli vyslechnout od zástupce Asociace hotelů a restaurací (AHR). Přestože pan Roman Strejček na místě argumentoval konkrétními čísly, že náklady těchto provozoven na práva hudebních autorů se pohybují okolo 0,16 % z celkových provozních nákladů, zástupce AHR vyhrožoval, že hoteliéři budou muset dát TV a rozhlasové přijímače pryč. Tyto krvavé poplatky jsou podle něj likvidační.

Zástupce pirátů hřímal, že OSA nesmí zdražovat a musí zrušit vybírání „výpalného“ z přístrojů a paměťových nosičů, myšleno náhradní odměny. Zjevně netušil, že se tyto poplatky vybírají na základě mezinárodních smluv, za jejichž plnění ručí vláda, a sazebník této oblasti je určen vyhláškou ministerstva kultury. OSA je jen jedním z příjemců části poplatků. Další příjemci jsou Intergram (včetně výrobců, kapel a herců), Dilia, OOA-S (včetně architektů, fotografů a výtvarné složky filmových děl).

Samozřejmě jsme si velkou snůšku polopráv museli vyslechnout i od zástupce měst a obcí kvůli aktuálnímu zdražení v oblasti reprodukováné hudby. Smíchal hrušky s jablky a vyčísil všechno, co se v takové obci odehrává, včetně koncertů, zábav, divadel atd. Většinu těchto akcí obce nepořádají a jsou z oblastí, kterých se zdražení netýká.

Normální člověk by předpokládal, že na takovém jednání budou zúčastněné strany zastoupeny početně zhruba stejně a přítomní budou do celé problematiky zevrubně zasvěceni. Opak byl pravdou. Proto jsem se obrazně vyjádřil, že jsem ze způsobu projednávání novely zděšený. Kdybych si měl v té chvíli vsadit na vítěze, nevsadil bych na OSA ani zlámanou grešli. Naštěstí hazardu neholduji a objevila se tu první vlaštovka ve formě reakce na rozhovor se senátorem Valentou, kterou napsal náš dlouholetý člen Tomáš Doležal a následně i Jirka Vondráček za Sdružení autorů a interpretů (SAI). Také jsem zaznamenal, že proběhla diskuze na Facebooku, do které se aktivně zapojil Emil Viklický a Boris Urbánek. Chci jim všem alespoň na těchto stránkách za nás osobně

poděkovat a také všem dalším, kteří mají odvahu veřejně bránit naše práva. Je to asi jediná možná cesta. Nalijme si čistého vína, nikdo jiný to za nás neudělá.

Hezký barevný podzimní čas a hlavně hodně štěstí — budeme ho potřebovat —, to přeje všem vás

Janhoř Chomoutov

3	úvodník	
	úvodní slovo	3
4	obsah	5

6	zprávy z Osa	
	Upravovatel, zpracovatel, aranžér	6
	Mýty okolo zvýšení sazeb OSA na rok 2017	8
	Autor a minimální mzda	14
	Sibelius — notační software pro náročné	16

19	články a rozhovory	
	27. ročník festivalu Dny soudobé hudby	19
	Divoká kachna časopisu Reflex	20
	Karel Růžička, Kája...	21
	Ohlédnutí za Bohemia Jazz Festem	22
	Abendland	24
	Dramaturgie českých rádií — 4. díl	27
	David Stypka	29
	Saxofon napříč žánry	31
	Zdenek Merta	32
	Priessnitz jsou Beztíže — „rozlučkové“ album	36
	Co ty kvóty? Slovensko si začalo hlídat domácí tvorbu v rádiích	38

40	nástěnka	40
42	šuplíky textařů	42
46	kulturní přehled	
	Nově vydaná CD	46
	Filmové premiéry	48

49	vzpomínáme	49
50	závěrník	
	STAN se vůle naše	50

Magazín OSA
číslo 03/2016
obálka: Zdenek Merta
fotografie: Roman Černý

Vydává OSA — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s., Čs. armády 20, 160 56 Praha 6, oddělení PR a komunikace, telefon: 220 315 243, 220 315 304, e-mail: komunikace@osa.cz / Povolení MK ČR E 19237 / Vychází 4× ročně, náklad 8 650 výtisků, místo vydání Praha / Redakce si vyhrazuje právo upravovat a krátit příspěvky. Děkujeme za pochopení / Toto číslo vyšlo dne 10. 11. 2016. Redakce: Petr Soukup, Šárka Chomoutová / Redakční rada: Zdeněk Nedvěd, Michal Prokop, Jan Fischer, Jan Krůta / Koncept, design a sazba: Jiří Troskov / Korektury: Petra Helikarová

Upravovatel, zpracovatel, aranžér

Tematicke právních aspektů zpracování a jiných úprav autorských děl jsme se již v minulosti v Autoru in věnovali. Protože ale naše každodenní praxe ukazuje, že opakování informací není na škodu, pojďme si tuto problematiku opět přiblížit — tentokrát stručně a se zaměřením na osobu, která úpravy děl provádí.

zasáhne do autorského díla, tedy ho nějakým způsobem změní, upraví, či dokonce tvůrčím způsobem zpracuje (tentoto pojem viz dále). K úpravám děl, které zasahují do jejich integrity, tedy mění formu či obsah díla, je vždy potřeba souhlas autorů. Naopak drobné, podružné změny, které výrazně nezasahují do uměleckého pojetí díla, lze provést a běžně se provádějí i bez souhlasu nositelů práv; jde zejména o zásahy nezbytné pro vlastní oprávněné provedení díla, jako je přidání paralelního hlasu nebo drobná změna tempa.

Zpracovatel

je fyzická osoba, která tvůrčím způsobem upravila původní autorské dílo. Zpracování je tedy taková autorská činnost, při níž změnou obsahu či formy (resp. uměleckého pojetí) autorského díla vzniká dílo nové, zpracované, odvozené od díla původního.

Vytvořením odvozeného díla vzniká zpracovateli autorské právo k dílu, přičemž zároveň zůstávají zachována práva autorů původního díla. Ke zpracování, ale i k dalšímu užití zpracovaného díla je tedy potřeba získat souhlas původních nositelů práv. Zpracovatel je pak registrován jako jeden z autorů nově vzniklého díla a v závislosti na dohodě se může podílet na autorských odměnách za jeho užití.

Rozúčtovací řád OSA v článku č. 2.4.4. nabízí jisté vodítko k určení, co je, resp. co není považováno pro interní účely OSA za tvůrčí zpracování:

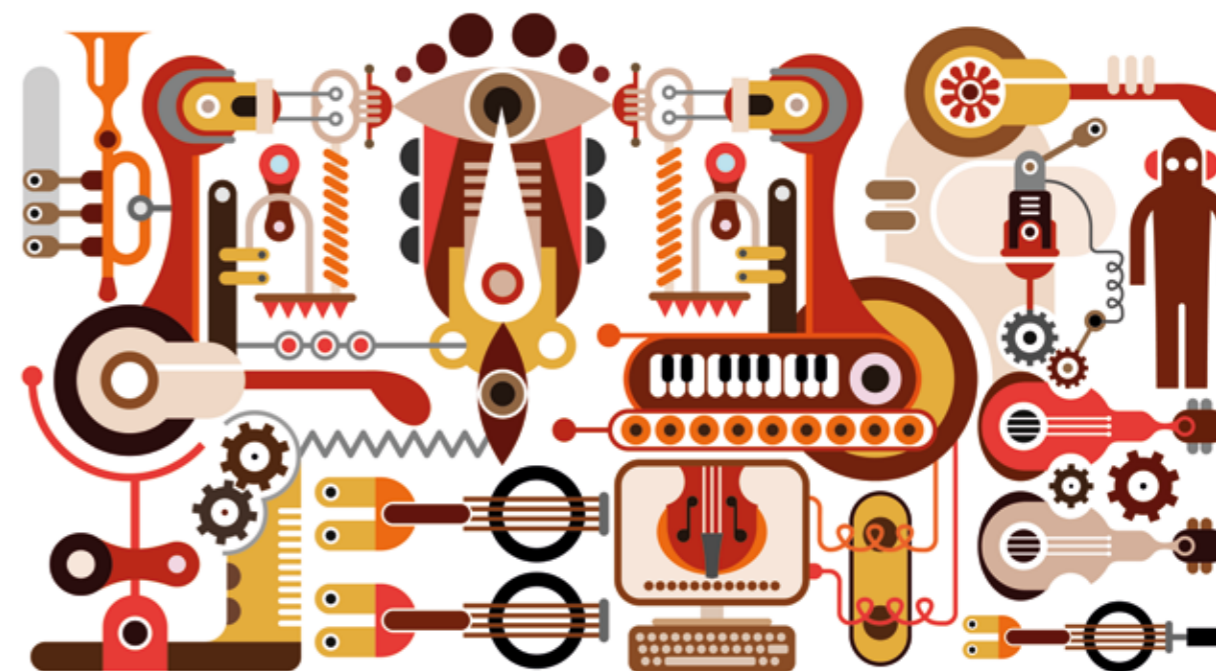
„Zpracováním pro účely tohoto rozúčtovacího řádu zejména není:

- přidání harmonických, dynamických nebo agogických označení,
- přidání frázovacích znaků,
- doplnění prstokladů,
- rejstříkování pro varhany nebo jiné klávesové nástroje,

Z tohoto pohledu můžeme rozlišovat tři základní pojmy: upravovatel, zpracovatel a aranžér.

Upravovatel

je nejobecnější termín, který není přímo definován autorským zákonem, ale jeho obsah lze z autorského zákona dovodit. Upravovatelem je osoba, která jakýmkoliv způsobem

- převedení starého notového vyjádření do dnes používaného,
- opravení starých chyb v originální předloze a podobné úpravy,
- transpozice (přenášení do jiné tóniny nebo hlasové polohy),
- vynechání jednotlivých hlasů, výměna nebo násobení hlasů, pouhé přidání paralelních hlasů,
- přidělení stávajících hlasů jiným nástrojům (jednoduché transkripce),
- zrušení či přidávání repetic,
- přidání melodických ozdob.“

Hudební aranžér

je pojem čistě profesní, není definován ani jinak zmíněn v autorském zákoně. Za aranžmá se tradičně považuje taková úprava díla, která má umožnit jeho provedení v jiném nástrojovém obsazení, než pro jaké bylo dílo původně

vytvořeno (například aranžmá symfonického díla pro komorní orchestr). V populární hudbě jde zejména o úpravu doprovodu základní melodie skladby pro určité nástrojové či pěvecké obsazení.

Podle míry zásahu do uměleckého pojetí díla a podle míry tvůrčího přínosu aranžéra nemusí, ale může být aranžmá zpracováním. Zatímco obvykle při aranžování dochází k podružným zásahům do autorského díla, v některých případech může být autorský přínos aranžéra podstatný. Pokud konkrétní aranžmá splňuje znaky zpracování, je k němu potřeba souhlas autorů původního díla a aranžér se stává jedním z autorů nově vzniklého, odvozeného díla.

Úpravy volných děl

Díla, u nichž uplynula doba trvání majetkových autorských práv (tj. je-li autor či poslední ze spoluautorů, příp. poslední z dvojice skladatel + textař

více než 70 let po smrti), lze zpracovávat či jinak upravovat a takto upravená díla používat bez souhlasu nositelů práv k původnímu dílu. Užitím však nesmí být snížena hodnota díla, nikdo si nesmí osobovat autorství původního autora a ten musí být při užití uveden vždy, je-li to obvyklé.

I zpracovatelé volných děl mohou být v databázi OSA registrováni jako autoři odvozených děl a podílet se na autorských odměnách za jejich užití; podmínkou je dodání notového zápisu, příp. partitury či nahrávky, na jejichž základě posoudí komise pro otázky tvorby autorskopravní přínos úpravy.

Závěr

V praxi vždy záleží na konkrétním zásahu do té které skladby. Jestliže se autoři nedohodnou, spor by řešil soud, nejčastěji na základě znaleckého posudku. Proto lze doporučit v případě pochybností raději oslovit autory původního díla a zásah do díla projednat. ☒

Mýty okolo zvýšení sazeb OSA na rok 2017

Konec letních prázdnin a měsíc září byly ve znamení mediální masáže o skokovém navýšení sazeb OSA pro rok 2017. Sazby OSA na rok 2017 sice byly zveřejněny již 3. března letošního roku na našich internetových stránkách, přesto ale byl náš sazebník ne náhodou medializován až těsně před projednáváním novely autorského zákona v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Často jediným argumentem starostů bývá nepravdivá informace, že OSA zvýší sazby u živých produkcí, a tím dojde k útlumu kulturního života v obcích. Již jsme opakovaně deklarovali, že **zvýšení sazeb se v žádném případě nedotkne živých hudebních produkcí, jako jsou koncerty, hudební festivaly, plesy, bály nebo jiné taneční zábavy. Netýká se ani koncertů reprodukcí hudby, kde typickým příkladem jsou diskotéky. A netýká se ani projekcí, jako jsou kina či užití hudebních děl v rámci divadelních představení.**

Pokud jde o přímé dopady na města a obce, pak se zvýšení sazeb dotkne vysílání hudebních děl prostřednictvím

místních rozhlasů. V tomto konkrétním případě pro rok 2017 dochází k nárůstu sazby měsíčně o 38 Kč za ústřednu a o 4,17 Kč za reproduktor. V případě hromadných smluv se autorská odměna nepočítá na přístroje, ale na počet obyvatel. V tomto případě se sazba zvyšuje o 50 haléřů za obyvatele a rok. Ceny jsou uváděny bez zákonné výše DPH.

Zásadním z pohledu dopadu na počet uživatelů hudebních děl je zvýšení sazeb autorských odměn za rozhlasové nebo televizní přístroje umístěné v restauracích, barech, provozovnách obchodu a služeb. Konkrétně se jedná o následující částky za práva hudebních autorů:

POROVNÁNÍ MĚSÍČNÍCH SAZEB AUTORSKÝCH ODMĚN V ROCE 2016 A 2017 ZA PRÁVA AUTORŮ HUDBY

1 ROZHLASOVÝ NEBO TELEVIZNÍ PŘÍSTROJ SE 2 REPRODUKTORY

POČET OBYVATEL
DO 1 000

POČET OBYVATEL
1 000 AŽ 80 000*

POČET OBYVATEL
NAD 100 000*

sazba za rádio v roce 2016	148,80 Kč	sazba za rádio v roce 2016	167,40 Kč	sazba za rádio v roce 2016	186,00 Kč
sazba za rádio v roce 2017	195,30 Kč	sazba za rádio v roce 2017	237,15 Kč	sazba za rádio v roce 2017	279,00 Kč
meziroční nárůst 2017/2016 (v Kč)	+46,50 Kč	meziroční nárůst 2017/2016 (v Kč)	+69,75 Kč	meziroční nárůst 2017/2016 (v Kč)	+93,00 Kč
meziroční nárůst 2017/2016 (v %)	+31 %	meziroční nárůst 2017/2016 (v %)	+42 %	meziroční nárůst 2017/2016 (v %)	+50 %

* OSA a DILIA pro slevy rozlišují počet obyvatel na škále „1 000 až 80 000“ a „80 000 a více“, INTERGRAM, OOA-S a OAZA rozlišují škálu „1 000 až 100 000“ a „100 000 a více“.

Dále pro zainteresované může být zajímavé srovnání sazeb jednotlivých kolektivních správců např. u televizoru s úhlopříčkou 128–200 cm (sazby OSA a Dilie jsou již po zvýšení na rok 2017):

práv na úrovni, která je běžná v Evropě. Není žádný důvod pro to, aby se autorům hudby dostávalo v České republice nižší míry ochrany práv, než je běžné v drtivé většině zemí Evropské unie.

odměny podle druhu a počtu přístrojů v provozovně. Na případné změně obchodního modelu by se museli shodnout kolektivní správci s uživateli a současně by taková změna musela být obecně přijatelná pro

CHCI MÍT TV V RESTAURACI, BARU, OBCHODĚ, KADERŇICTVÍ A SALONU KRÁSY, POSILOVNĚ A DALŠÍCH SLUŽBÁCH

1 TELEVIZOR NEBO PROJEKCE S ÚHLOPŘÍČKOU OD 128 DO 200 CM

POČET OBYVATEL
DO 1 000

POČET OBYVATEL
1 000 AŽ 80 000*

POČET OBYVATEL
NAD 100 000*

Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017
	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	Podíl na trhu		sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	Podíl na trhu		sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	Podíl na trhu
OSA	195,30 Kč	+ 46,50 Kč	20,00 %	OSA	237,15 Kč	+ 69,75 Kč	21,07 %	OSA	279,00 Kč	+ 93,00 Kč	21,83 %
DILIA	117,85 Kč	+ 10,10 Kč	12,07 %	DILIA	143,11 Kč	+ 21,89 Kč	12,71 %	DILIA	168,36 Kč	+ 33,67 Kč	13,17 %
OOA-S	56,81 Kč	+ 0,00 Kč	5,82 %	OOA-S	56,81 Kč	+ 0,00 Kč	5,05 %	OOA-S	63,20 Kč	+ 0,00 Kč	4,94 %
INTERGRAM	430,00 Kč	+ 0,00 Kč	44,04 %	INTERGRAM	485,50 Kč	+ 0,00 Kč	43,13 %	INTERGRAM	534,00 Kč	+ 0,00 Kč	41,78 %
OAZA	176,50 Kč	+ 0,00 Kč	18,08 %	OAZA	203,00 Kč	+ 0,00 Kč	18,04 %	OAZA	233,60 Kč	+ 0,00 Kč	18,28 %
celkem	976,46 Kč		100 %	celkem	1125,57 Kč		100 %	celkem	1278,16 Kč		100 %

* OSA a DILIA pro slevy rozlišují počet obyvatel na škále „1 000 až 80 000“ a „80 000 a více“, INTERGRAM, OOA-S a OAZA rozlišují škálu „1 000 až 100 000“ a „100 000 a více“.

Pozn.: U kolektivních správců INTERGRAM, OAZA a OOA-S nebyl k datu zpracování uveřejněn sazebník pro rok 2017, údaje vychází ze sazebníku pro rok 2016.

Proč jsme přistoupili k tomuto, pro někoho možná radikálnímu kroku? Důvod byl prozaický. Reagovali jsme tím na dlouhodobou nespokojenost členské základny se sazbami autorských odměn v dané oblasti. Je potřeba mít také na paměti, že OSA zastupuje nejen domácí autory, ale též více než 1 milion autorů z celého světa. Kolektivní správce se dle autorského zákona musí chovat s péčí řádného hospodáře. Mezi odpovědnosti řádného hospodáře patří zajištění přiměřené míry ochrany jím spravovaných

V návaznosti na výše uvedené jsme si provedli evropský průzkum, jak jsou honorováni autoři hudby za stejné užití v zahraničí. V jednotlivých zemích se aplikují různé obchodní modely. V zásadě existují následující modely: autorská odměna stanovená na provozovnu bez ohledu na počet přístrojů (např. dle metrů čtverečních nebo kapacity), podle cenové kategorie restaurace nebo podle druhu a počtu přístrojů, jako je tomu i v České republice.

V České republice je historicky přijímaným modelem výpočet autorské

všechny kolektivní správce. Naším cílem, myšleno cílem kolektivní správy, do budoucna musí být maximální jednoduchost struktury sazebníku, abychom našim klientům co nejvíce usnadnili administrativu spojenou s vypořádáváním práv. A řada práv je přímo vázána na druh přístroje, který je v provozovně umístěn. Např. na rozdíl od rozhlasového přijímače nebo CD přehrávače je třeba v případě televizoru či DVD přehrávače vypořádat také práva audiovizuálních umělců a výrobců.

Pro mezinárodní srovnání jsme použili typické užití, kterým je kombinace jednoho rádia a jednoho televizoru na provozovně. Jsme si vědomi toho, že mezi jednotlivými zeměmi existují významné ekonomické rozdíly. Proto jsme výsledné hodnoty přepočítali podle kupní síly obyvatelstva jednotlivých zemí. Výsledek průzkumu naleznete v grafickém vyjádření níže.

Rovněž jsme propočítali ekonomické dopady navýšení sazeb OSA na uživatele, kterých se zvýšení dotkne. Porovnali jsme hospodářské výsledky hotelů a restaurací za rok 2015 s plánovaným navýšením sazeb pro rok 2017. Šlo nám

o vyjádření poměru mezi celkovými provozními náklady provozovatelů hotelů a restaurací a celkovou výší autorských odměn za práva hudebních autorů. Jsme si vědomi toho, že podíl autorských odměn na celkových provozních nákladech se může lišit dle typu provozovny nebo regionu, ve kterém provozovatel hotelu nebo restaurace podniká.

V případě hotelů se roční provozní náklady pohybují v řádech milionů, spíše desítek milionů korun. Autorské odměny za práva hudebních autorů hrazené provozovateli hotelů se v ročním úhrnu pohybují řádově v jednotkách tisíc až desítkách tisíc

korun. Podobný poměr mezi provozními náklady a hrazenými autorskými odměnami za práva hudebních autorů panuje i v případě restaurací. Z údajů, které jsou veřejně dostupné, vzešlo, že i po zvýšení sazeb v roce 2017 podíl autorských odměn za práva hudebních autorů nepřekračuje ani půl procenta z celkových provozních nákladů.

Níže nabízím detailnější srovnání s Maďarskem, tedy zemí, která má zhruba stejný počet obyvatel jako Česká republika. Jedná se o ekonomiku, která měla stejnou startovní pozici jako ta česká. Po revoluci v roce 1989 procházela transformací na tržní ekonomiku.

SROVNÁNÍ SAZEB KOLEKTIVNÍCH SPRÁVCŮ V ROCE 2015 PO PŘEPOČTU DLE PARITY KUPNÍ SÍLY

(PŘED A PO ZVÝŠENÍ SAZEB OSA V ROCE 2017)

Kolektivní správce (země)	Měsíční sazba (přepočet na Kč)	Násobek vůči OSA v roce 2015	Násobek vůči OSA po zvýšení v roce 2017
SACEM (Francie)	1 691,25 Kč	6,5x vyšší	4x vyšší
ARTISJUS (Maďarsko)	1 537,10 Kč	5,9x vyšší	3,7x vyšší
ZAIKS (Polsko)	1 387,79 Kč	5,3x vyšší	3,3x vyšší
BUMA-STEMPRA (Nizozemsko)	1 040,17 Kč	4x vyšší	2,5x vyšší
SIAE (Itálie)	980,96 Kč	3,8x vyšší	2,3x vyšší
SPA (Portugalsko)	970,10 Kč	3,7x vyšší	2,3x vyšší
AKM/AUME (Rakousko)	884,72 Kč	3,4x vyšší	2,1x vyšší
SAZAS (Slovinsko)	880,48 Kč	3,4x vyšší	2,1x vyšší
SABAM (Belgie)	846,76 Kč	3,2x vyšší	2x vyšší
HDS-ZAMP (Chorvatsko)	836,40 Kč	3,2x vyšší	2x vyšší
LATGA (Litva)	825,28 Kč	3,2x vyšší	2x vyšší
PRS (Velká Británie)	817,86 Kč	3,1x vyšší	2x vyšší
GEMA (Německo)	644,81 Kč	2,5x vyšší	1,5x vyšší
SUISA (Švýcarsko)	428,48 Kč	1,6x vyšší	1x vyšší
OSA (Česká republika)	261,00 Kč	1	1
OSA (Česká republika) po zvýšení v roce 2017	418,50 Kč	1	1

Jaká jiná země je příhodnější pro srovnání než právě Maďarsko?

Navýšením sazeb chceme pouze zmírnit pokřivení trhu, který historicky platí jedny z nejnižších sazeb za práva hudebních autorů v porovnání se zahraničím. Toto se nezmění ani po navýšení sazeb v roce 2017. I po tomto navýšení budou autoři hudby nadále inkasovat jedny z nejnižších sazeb v Evropě. Avšak ten rozdíl v porovnání s některými zeměmi nebude tak propastný. ☒

Zdroj:

http://www.mzv.cz/jnp/cz/encyklopedie_statu/evropa/madarsko/

<http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/makroekonomika/makroekonomicka-predikce/2015/makroekonomicka-predikce-le-den-2015-20401>

<https://www.energy.eu/fuelprices/>

	Česká republika	Maďarsko
Rozloha	78 866 km ²	93 036 km ²
Počet obyvatel	10 553 843	9 823 000
Hustota zalidnění	133 ob./km ²	107,5 ob./km ²
HDP / 1 obyvatele	32 622 USD	12 260 USD
Nezaměstnanost*	5,10 %	6,80 %
Průměrná míra inflace	0,50 %	-0,10 %
Státní dluh v % HDP	37,20 %	75,50 %
Cena Naturalu 95	28,20 Kč / € 1,043	334 Ft / € 1,070
Cena nafty	25,90 Kč / € 0,958	336 Ft / € 1,076
Měsíční sazba autorské odměny bez DPH za 1 rádio a 1 televizor za práva hudebních autorů v roce 2015	261,00 Kč	1 537,10 Kč

* Česká republika k měsíci červenec 2016

ÚLOHA HUDBY V PODNIKÁNÍ

OBCHODY

- Celkem **84 %** nakupujících uvedlo, že ocení, když v obchodě kde nakupují, hraje hudba.
- Z toho **23 %** nakupujících uvedlo, že by byli díky dobré hudbě ochotni zaplatit za zboží cenu, která by byla o **5 %** vyšší, než kdyby hudba nehrála.
- V případě možnosti výběru by **90 %** nakupujících raději zvolilo obchod, kde hraje hudba, než obchod bez hudby.

RESTAURACE A KAVÁRNY

- Celkem **70 %** zákazníků uvedlo, že by byli ochotni jít raději do dražší restaurace, pokud by tam hrála hudba, než do levnější restaurace bez hudby.
- Hraní hudby v restauraci vedlo k nárůstu prodeje jídla o **68 %**, a dokonce o **70 %** u nápojů.

RESTAURACE A KAVÁRNY

- Celkem **94 %** návštěvníků baru uvedlo, že když v baru hraje dobrá hudba, motivuje je to se do baru vrátit.
- Jeden ze dvou návštěvníků baru by za nápoj zaplatil o **5 %** více, pokud by v baru hrála příjemná hudba.
- Provozovny, ve kterých o víkendů hrála hudba, generovaly o **60 %** vyšší obraty než provozovny bez hudby.
- A **82 %** návštěvníků baru by se zdrželo déle a zakoupilo další drink, pokud by v provozovně právě hrála hudba, kterou mají rádi.

KADEŘNICTVÍ A SALONY KRÁSY

- Celkem **81 %** zákazníků salonů uvedlo, že oceňují, pokud v salonu hraje hudba.
- Z toho **77 %** zákazníků dodalo, že jsou náchylnější k návštěvě salonu, ve kterém hraje dobrá hudba.

POSILOVNY A VOLNÝ ČAS

- Celkem **92 %** návštěvníků fitness center uvedlo, že při cvičení rádi poslouchají hudbu.
- Celkem **60 %** návštěvníků uvedlo, že se cítí být loajálnější k posilovně, v nichž hraje hudba, kterou mají rádi.

Zdroj: www.musicworksforyou.com/home

CHCI MÍT RÁDIO A TV V RESTAURACI, BARU, OBCHODĚ, KADEŘNICTVÍ A SALONU KRÁSY, POSILOVNĚ A DALŠÍCH SLUŽBÁCH

1 RÁDIO A 1 TELEVIZOR

POČET OBYVATEL DO 1 000

POČET OBYVATEL 1 000 AŽ 80 000*

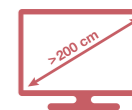

POČET OBYVATEL NAD 100 000*

Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017
	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH			Podíl na trhu	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH			sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	Podíl na trhu	
OSA	292,95 Kč	+ 69,74 Kč	35,87 %	OSA	355,73 Kč	+ 104,62 Kč	37,25 %	OSA	418,50 Kč	+ 139,49 Kč	38,39 %
DILIA	88,39 Kč	+ 7,58 Kč	10,82 %	DILIA	107,33 Kč	+ 16,42 Kč	11,24 %	DILIA	126,27 Kč	+ 25,26 Kč	11,58 %
OOA-S	45,50 Kč	+ 0,00 Kč	5,57 %	OOA-S	51,20 Kč	+ 0,00 Kč	5,36 %	OOA-S	56,87 Kč	+ 0,00 Kč	5,22 %
INTERGRAM	322,50 Kč	+ 0,00 Kč	39,49 %	INTERGRAM	364,10 Kč	+ 0,00 Kč	38,13 %	INTERGRAM	400,60 Kč	+ 0,00 Kč	36,75 %
OAZA	67,30 Kč	+ 0,00 Kč	8,24 %	OAZA	76,50 Kč	+ 0,00 Kč	8,01 %	OAZA	87,80 Kč	+ 0,00 Kč	8,05 %
celkem	816,64 Kč		100 %	celkem	954,86 Kč		100 %	celkem	1090,04 Kč		100 %

CHCI MÍT TV V RESTAURACI, BARU, OBCHODĚ, KADEŘNICTVÍ A SALONU KRÁSY, POSILOVNĚ A DALŠÍCH SLUŽBÁCH

1 TELEVIZOR NEBO PROJEKCE S ÚHLOPŘÍČKOU NAD 200 CM

POČET OBYVATEL DO 1 000

POČET OBYVATEL 1 000 AŽ 80 000*

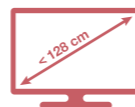

POČET OBYVATEL NAD 100 000*

Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017
	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH			Podíl na trhu	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH			sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	Podíl na trhu	
OSA	195,30 Kč	+ 46,50 Kč	12,34 %	OSA	237,15 Kč	+ 69,75 Kč	13,06 %	OSA	279,00 Kč	+ 93,00 Kč	13,63 %
DILIA	117,85 Kč	+ 10,10 Kč	7,45 %	DILIA	143,11 Kč	+ 21,89 Kč	7,88 %	DILIA	168,36 Kč	+ 33,67 Kč	8,73 %
OOA-S	56,81 Kč	+ 0,00 Kč	3,59 %	OOA-S	56,81 Kč	+ 0,00 Kč	3,13 %	OOA-S	63,20 Kč	+ 0,00 Kč	3,09 %
INTERGRAM	859,90 Kč	+ 0,00 Kč	54,33 %	INTERGRAM	971,20 Kč	+ 0,00 Kč	53,50 %	INTERGRAM	1068,00 Kč	+ 0,00 Kč	52,18 %
OAZA	352,90 Kč	+ 0,00 Kč	22,30 %	OAZA	407,00 Kč	+ 0,00 Kč	22,42 %	OAZA	468,20 Kč	+ 0,00 Kč	22,88 %
celkem	1582,76 Kč		100 %	celkem	1815,27 Kč		100 %	celkem	2046,76 Kč		100 %

CHCI MÍT TV V RESTAURACI, BARU, OBCHODĚ, KADEŘNICTVÍ A SALONU KRÁSY, POSILOVNĚ A DALŠÍCH SLUŽBÁCH

1 TELEVIZOR NEBO PROJEKCE S ÚHLOPŘÍČKOU DO 128 CM

POČET OBYVATEL DO 1 000

POČET OBYVATEL 1 000 AŽ 80 000*

POČET OBYVATEL NAD 100 000*

Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017
	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH			Podíl na trhu	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH			sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	Podíl na trhu	
OSA	195,30 Kč	+ 46,50 Kč	31,73 %	OSA	237,15 Kč	+ 69,75 Kč	32,88 %	OSA	279,00 Kč	+ 93,00 Kč	33,80 %
DILIA	117,85 Kč	+ 10,10 Kč	19,15 %	DILIA	143,11 Kč	+ 21,89 Kč	19,84 %	DILIA	168,36 Kč	+ 33,67 Kč	20,40 %
OOA-S	45,50 Kč	+ 0,00 Kč	7,39 %	OOA-S	51,20 Kč	+ 0,00 Kč	7,10 %	OOA-S	56,87 Kč	+ 0,00 Kč	6,89 %
INTERGRAM	215,00 Kč	+ 0,00 Kč	34,93 %	INTERGRAM	248,80 Kč	+ 0,00 Kč	33,67 %	INTERGRAM	267,00 Kč	+ 0,00 Kč	32,35 %
OAZA	41,80 Kč	+ 0,00 Kč	6,79 %	OAZA	46,90 Kč	+ 0,00 Kč	6,50 %	OAZA	54,10 Kč	+ 0,00 Kč	6,55 %
celkem	615,45 Kč		100 %	celkem	721,16 Kč		100 %	celkem	825,33 Kč		100 %

CHCI MÍT RÁDIO V RESTAURACI, BARU, OBCHODĚ, KADEŘNICTVÍ A SALONU KRÁSY, POSILOVNĚ A DALŠÍCH SLUŽBÁCH

1 RÁDIO NA PROVOZOVNĚ SE 2 REPRODUKTORY

POČET OBYVATEL DO 1 000

POČET OBYVATEL 1 000 AŽ 80 000*

POČET OBYVATEL NAD 100 000*

Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017	Kolektivní správce	2017	Navýšení 2017 / 2016	2017
	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH			Podíl na trhu	sazba autorské odměny / měsíc bez DPH			sazba autorské odměny / měsíc bez DPH	Podíl na trhu	
OSA	195,30 Kč	+ 46,50 Kč	59,49 %	OSA	237,15 Kč	+ 69,75 Kč	61,11 %	OSA	279,00 Kč	+ 93,00 Kč	62,51 %
DILIA	0,00 Kč	+ 0,00 Kč	0 %	DILIA	0,00 Kč	+ 0,00 Kč	0 %	DILIA	0,00 Kč	+ 0,00 Kč	0 %
OOA-S	0,00 Kč	+ 0,00 Kč	0 %	OOA-S	0,00 Kč	+ 0,00 Kč	0 %	OOA-S	0,00 Kč	+ 0,00 Kč	0 %
INTERGRAM	107,50 Kč	+ 0,00 Kč	32,74 %	INTERGRAM	121,30 Kč	+ 0,00 Kč	31,26 %	INTERGRAM	133,60 Kč	+ 0,00 Kč	29,94 %
OAZA	25,50 Kč	+ 0,00 Kč	7,77 %	OAZA	29,60 Kč	+ 0,00 Kč	7,63 %	OAZA	33,70 Kč	+ 0,00 Kč	7,55 %
celkem	328,30 Kč		100 %	celkem	388,05 Kč		100 %	celkem	328,30 Kč		100 %

* OSA a DILIA pro slevy rozlišují počet obyvatel na škále „1 000 až 80 000“ a „80 000 a více“, INTERGRAM, OOA-S a OAZA rozlišují škálu „1 000 až 100 000“ a „100 000 a více“.

Pozn.: U kolektivních správů INTERGRAM, OAZA a OOA-S nebyl k datu zpracování uveřejněn sazebník pro rok 2017, údaje vycházejí ze sazebníku pro rok 2016.

* OSA a DILIA pro slevy rozlišují počet obyvatel na škále „1 000 až 80 000“ a „80 000 a více“, INTERGRAM, OOA-S a OAZA rozlišují škálu „1 000 až 100 000“ a „100 000 a více“.

Pozn.: U kolektivních správů INTERGRAM, OAZA a OOA-S nebyl k datu zpracování uveřejněn sazebník pro rok 2017, údaje vycházejí ze sazebníku pro rok 2016.

Otevřený dopis Tomáše Doležala

Se zájmem jsem si přečetl rozhovor se senátorem Ivo Valentou na téma zvyšování poplatků OSA, uveřejněný 22. 9. 2016 na serveru Novinky.cz, a jako autor jeho výroky dotčený musím konstatovat, že pan senátor zde opakovaně lže a překrucuje fakta.

Tomáš Magor Doležal, zakladatel a kapelník skupiny Tři sestry (zastupován OSA od 1998, v databázi má registrováno 248 hudebních děl)

Konkrétně k jeho výroky:

Citát 1:

„Přestože nejde o veřejné prostředky v pravém slova smyslu, jde o prostředky (poplatky za vysílání hudby ve veřejných prostorách, vysv. aut.) vybírané ze zákona, a veřejnost, ale zejména autoři mají právo vědět, jak je s těmito financemi nakládáno, a dost možná se i podílet na tvorbě systému jejich přerozdělování.“

Komentář 1:

Pan senátor tak podsouvá veřejnosti, že OSA je netransparentní orgán, „černá díra“, jak uvádí dále. To je lež. Pan senátor, veřejnost i autoři vědí, *chtějí-li vědět*. Systém rozdělování těchto poplatků je přesně popsán v rozúčtovacím řádu OSA (článek 5.3.2), který je přístupný nejen autorům, ale též široké veřejnosti např. na webu www.osa.cz. Tento řád a jeho změny schvaluje nejvyšší orgán OSA — valné shromáždění —, na nějž mají přístup všichni členové OSA. Takže ne „dost možná autoři mají právo se i podílet...“, oni se přímo podílejí, pane senátore.

Citát 2:

„Co říkáte na argument OSA, že v jiných zemích EU se platí výrazně více než v ČR?“

To může být sice pádný argument, nicméně je třeba brát v úvahu celkové rozdíly v cenové či platové hladině, rozdíly v modelu kolektivní správy autorských práv a podobně.“

Komentář 2:

Např. v Maďarsku s cenovou a platovou hladinou srovnatelnou s ČR vybírá Artisjus (obdoba OSA v Maďarsku) v průměru 6krát vyšší sazby než OSA. V Polsku jsou sazby zhruba 5krát vyšší. Dokonce i v Litvě jsou sazby v průměru 3krát vyšší, než má OSA.

Nevím, co má pan senátor na mysli, když hovoří o rozdílech v modelu kolektivní správy autorských práv ve srovnatelných zemích. Kolektivní správa práv hudebních autorů je

jednou z nejstarších, ne-li nejstarší na světě. Díky této historii má jasně definovaná pravidla. OSA je již dnes kontrolován hned z několika stran.

Citát 3:

„Můžete komentovat plán OSA zavést poplatek i při nákupu mobilu, kdy by se platilo za každý gigabyte úložného prostoru v přístroji?“

Tak tento návrh už je zcela za hranou morálky a únosnosti. Primárně využívanou funkcí mobilních telefonů je telefonování. Datové úložiště v mobilních telefonech dnes drtivá většina lidí využívá především k ukládání vlastních fotografií nebo videí. Požadavek na to, abychom každý ze své kapsy při koupi mobilního telefonu zaplatili byt korunu navíc jako příspěvek do černé díry jménem OSA, je pro mě nepřijatelná drzost.“

Komentář 3:

Lež jako věž. OSA není černá díra. Jeho činnost a hospodaření jako spolku vyplývají ze zákona. Představenstvo OSA je úkolováno dozorčí radou, demokraticky zvolenou z členů OSA na valném shromáždění. Každá koruna je vyúčtována (příjmy dle již zmíněného rozúčtovacího řádu), výsledek hospodaření auditován a účetní uzávěrku schvaluje každoročně valné shromáždění OSA jako jeho nejvyšší orgán.

Navíc OSA je dozorován i ze zahraničí. Zahraniční autoři si velice dobře hlídají, aby nedocházelo ke svévolnému nakládání s jejich honoráři.

Poplatek za úložný prostor v mobilních telefonech (kam si uživatelé mimo jiné ukládají audia či videa nás, autorů, namísto zakoupení např. CD nebo si pořizují záznamy z koncertů oblíbených kapel a pak je nahrávají na YouTube), a to v nemalé výši, účtují ochranné organizace ve většině Evropy. Kladně se k tomuto vyjádřil i Soudní dvůr Evropské unie.

Citát 4:

„Pokud ke zvýšení poplatků dojde, může to, třeba i v souvislosti se zavedením EET, některé restaurace existenčně ohrozit nebo neúměrně finančně zatížit?“

Ono se zdánlivě jedná o zanedbatelnou finanční zátěž, která slovy představitelů OSA je v řádech desítek či stovek korun. Nicméně problém je v tom, že takových zanedbatelných

zátěží je dnes již více než dost a stále jich přibývá, ať se jedná o byrokratické povinnosti, nebo o povinné poplatky a platby. A mnozí hospodští restauratěři toho mají už plné zuby a pro mnohé se tyto bariéry v podnikání stávají likvidační.“

Komentář 4:

Ano, jako spoludávatel hostinských zařízení s panem senátorem souhlasím v tom, že už máme plné zuby nových nařízení, zákonů, EET a dalších státních buzerací. Avšak také vím, že

i po zvýšení sazeb OSA je poplatek za „repro“ v restauracích *nikoliv zdánlivě, ale skutečně zanedbatelnou* finanční zátěží, která je na úrovni desetin procent našich celkových nákladů. Proč za nás, živnostníky či soukromníky (za které byl zvolen do Senátu), pan senátor přednostně nebojuje proti zlovůli státních úřadů, ministerstev práce, zdravotnictví, spravedlnosti, ale především financí, které nás poslední tři roky cíleně kriminalizují? *Protože do vlastních řad se lépe trefuje, pane senátore?*

Závěr:

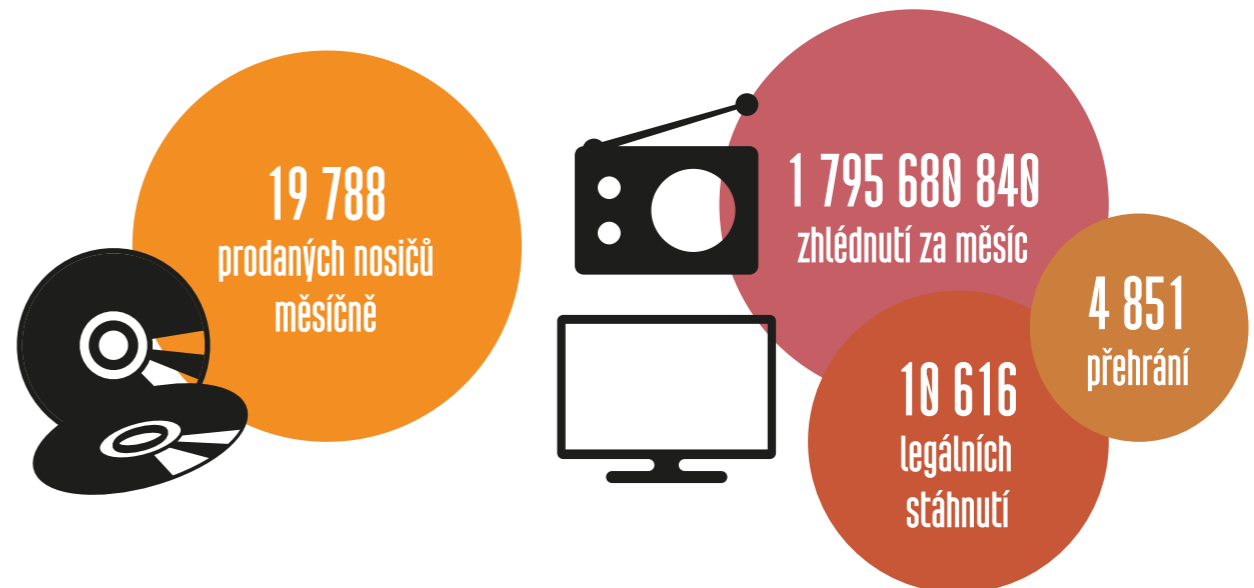
Nevím, zda pan senátor Valenta lže a hrubě překrucuje fakta úmyslně, či z nevědomosti, ale to je vlastně lhostejné. Skutečností však je, že opakovaně cíleně špiní jméno OSA a tím dehonestuje mě a ostatní autory, což je od něho, řečeno jeho vlastními slovy, „nepřijatelná drzost“. Navíc tak činí z pozice voleného zástupce lidu, placeného mimo jiné z daní nás, autorů. A to je v demokratické zemi nepřipustné. ☒

Autor a minimální mzda

Kolik musel autor prodat nebo mít zhlédnuto či přehráno skladeb v roce 2015, aby jeho autorská odměna dosáhla minimální měsíční mzdy 9 200 Kč? V případě, že se podílí na jedné skladbě 2 autoři (autor textu, autor hudby).

V roce 2015 museli autoři prodat 19 788 kusů nosičů měsíčně, aby autorská odměna dosáhla minimální mzdy 9 200 Kč (vypočteno za předpokladu, že autor má na CD o 12 skladbách 1 skladbu).

Pokud jde o streaming, skladba by musela mít 1 795 680 840 zhlédnutí za měsíc. V případě stahování hudby by musela být prodána 10 616krát. A na soukromých celoplošných a regionálních stanicích včetně stanic Českého rozhlasu by musela být skladba přehrána 4 851krát (počítáno dle průměru inkasa od jednotlivých stanic). V případě, že má skladba více než dva autory, musí se čísla upravit dle počtu autorů.

Sibelius – notační software k okamžitému použití

Notační software Sibelius používám už minimálně 13 let, mé nejstarší soubory jsou psány ještě ve verzi 2, která byla vydána v roce 2001. V dnešní době existuje již verze 8. Osobně jsem však z důvodů, které vysvětlím vzápětí, přilnul nejvíce k verzím 6 (z roku 2009) a 7 (rok 2011). Pro můj okruh využití, tedy skladatelský, aranžérský a čistě notografický, program splňuje většinu nároků a patrně by umožňoval i mnohem více, pokud bych tyto nároky na něj kladl.

K programu Sibelius jsem přešel z programů *Encore* a *Overture*, které měly do jisté míry podobné rozhraní, a přechod tedy nebyl tak náročný. A to je hlavní výhodou programu Sibelius — jeho ovládání je totiž do velké míry intuitivní. To je však dvojsečná zbraň, neboť umožňuje snadnou notaci prakticky komukoliv bez zbytečného učení se ovládání tohoto programu. Přestože je možné toto spatřovat jako velkou výhodu, na straně druhé je těžší dosáhnout opravdu „profesionálně“ vypadající notace. Současné verze již uživatelům situaci značně usnadňují pomocí nástrojů automatického rozmístování (*Optimize Staff Spacing*) či tzv. *Magnetic Layout*, které se starají o prevenci ve starších notačních programech tak častých kolizí jednotlivých objektů. Přesto mi však rukama prošlo mnoho partitur skladatelů, kteří byli schopni nasázet do Sibelia noty, ale už nebyli schopni dosáhnout onoho „profesionálního“ vzezření. A zde se dostáváme

k zásadnímu aspektu tohoto notačního programu: i přes zmíněnou intuitivnost je i zde nezbytné mít alespoň základní znalosti notografických pravidel a porozumění logice tohoto programu. Ta je poněkud odlišná např. od programu *Finale* a rozhodně odlišná od jiného čistě notosazečského softwaru, např. *Score*.

Jak už jsem zmínil, sám jsem zakotvil u dvou předchozích verzí programu — 6 a 7. Současnou verzi 8 jsem se rozhodl nepoužívat, neboť společnost Avid Technology, která program Sibelius v roce 2009 koupila, přešla počínaje touto verzí na zcela odlišný způsob prodeje licencí tohoto softwaru, a to prostřednictvím měsíčních plateb. Měsíc používání programu Sibelius 8 vás tak vyjde bezmála na 20 dolarů (cca 480 Kč), což je pro našince poměrně značný zásah do rozpočtu, a rok využívání tak vychází cca na 6 tis. Kč, což už je částka blízká cenám předchozích verzí — ty však byly za časově neomezenou licenci. Tento krok společnosti Avid hodnotím velmi negativně.

Dvě předchozí verze používám z odlišných důvodů: verzi 6 osobně shledávám mnohem vhodnější a rychlejší pro čistě notografickou práci a používám ji tam, kde nepotřebuji slyšet zvukový výsledek. Počínaje verzí 7 se zásadně změnilo grafické rozhraní programu (autoři se připodobnili MS Office a začali používat tzv. ribbon — funkční karty) a také drobně funkčnost některých pokynů, na které byli uživatelé zvyklí z předchozích verzí. Tyto změny vedly, alespoň v mém případě, ke zpomalení práce, a tedy snížení efektivity. Na straně druhé však uživatel dostává k této verzi velice dobrou zvukovou banku *Sibelius Sounds*, která je běžně distribuována na 4 DVD a na disku vám zabere cca 40 GB. Zvuky jsou to vcelku pěkné a umožňují v některých případech i jejich další úpravy (např. rychlost motoru vibrafonu, šelest při posunu prstů na hmatníku kytary, dozvuky nástrojů,

změny barvy, rozmístění v prostoru apod.), avšak pokud byste si chtěli podobným způsobem vyslechnout svou skladbu pro symfonický orchestr, budete potřebovat extrémně výkonný počítač. Co shledávám jako problém této zvukové banky, je její extrémně pomalé načítání, při větším počtu nástrojů může trvat i několik desítek minut! Sám jsem v případě nutnosti výroby kvalitního dema přistupoval k postupné výrobě jednotlivých stop — například jednotlivých nástrojů nebo alespoň nástrojových skupin. Nejenže je taková práce svižnější z hlediska zmíněného načítání, ale zároveň hrozí menší riziko záseků z důvodu nedostatku paměti, a navíc uživatel dostává možnost následné editace a mixu v některém z audioeditorů.

Nyní bych se rád zaměřil na jednotlivé oblasti a funkce, které nejčastěji využívám. Budu vycházet převážně z verze 6, neboť tuto se mi podařilo ovládnout na pro mne akceptovatelné úrovni. Ve verzi 7 je většina funkcí pojmenována stejně nebo velmi podobně, avšak zpravidla se nachází jinde (a ne vždy zcela logicky).

Co shledávám jako problém této zvukové banky, je její extrémně pomalé načítání.

Po spuštění programu, pakliže tuto funkci nemáte vypnutou, se objeví tzv. *Quick Start* okno, které se vás zeptá, co chcete dělat: zda pokračovat v práci na existujícím souboru, vytvořit nový apod. Pokud se rozhodnete vytvořit nový soubor, dostanete vzápětí možnost volby mezi několika již předpřipravenými obrazy (např. jen prázdným listem (*blank*), do kterého následně vložíte nástroje, které sami chcete. Rovněž je možno postup obrátit a vybrat např. *Orchestra*, *film* a z něho nepotřebné

nástroje odmazat nebo přidat další (*Change Instruments*). Program se vás také zeptá na velikost listu a rozložení (svislé/vodorovné). V dalším kroku pak můžete zvolit tzv. *House Style*, jinými slovy ediční nastavení. Pokud např. pracujete pro několik vydavatelství, můžete jejich nastavení mít už předpřipravené a jednoduše nový soubor začít tvořit už s tímto nastavením. V dalších krocích pak vyberete metrický předpis, tempo a předznamenání. Také můžete vložit jméno autora, název skladby a další textové informace. Nicméně všechna tato nastavení lze kdykoliv později upravit či dodatečně vložit.

Rozhraní programu Sibelius je postaveno na několika zcela zásadních oknech, nejdůležitějším je *Keypad*. Ten odpovídá numerické klávesnici a pomocí ní můžete také jednotlivé funkce ovládat a měnit. *Keypad* v sobě skrývá 6 vrstev (karet), které lze přepínat pomocí tlačítek v horní řadě tohoto okna, pomocí klávesy + nebo pomocí funkčních kláves F7–F12. Tyto vrstvy pak obsahují základní hudební symboly: v první řadě základní notové hodnoty (celá-dvaatřicetinová) a jim odpovídající pauzy, základní artikulační znaménka (akcent, staccato, tenuto) a základní posuvky; druhá vrstva pak umožňuje vkládání menších a větších hodnot (stosmadvacetinová-čtyřcelá); třetí vrstva je zaměřena na trémování a tremolo; čtvrtá pak na další artikulace a fermaty; pátá vrstva zahrnuje arpeggia, jazzové artikulace (*scoop*, *fall* atd.) a opakovací znaménka (tzv. *lenochy*) — ta ovšem fungují pro celé takty, dvojtaktí atd., nikoliv však pro jednotlivé doby (např. figurace); šestá vrstva obsahuje posuvky, a to jak tradiční, tak čtvrttónové. V případě čtvrttónových posuvek pak nastává trošku problém, neboť Sibelius sám používá pouze jeden typ (změněné tradiční posuvky — bez šipek), zatímco častěji bývá v našich končinách používán spíše druhý (šipky u tradičních posuvek). Pochopitelně můžete vložit takové posuvky z menu *Symbols*, ovšem nebudete schopni takovou hudbu přehrát se správnými tóny. Intervaly menší než čtvrttón program Sibelius neumí ani notovat, ani hrát.

Vkládání not pak probíhá několika způsoby, zcela nejjednodušší (ale i nejpomalejší) je asi použití myši: po navolení patřičné notové hodnoty na *Keypadu* (a to buď myší, nebo pomocí klávesnice). Další možností je pak vkládání not pomocí písmen klávesnice (A, B, C...). Tady může český hudebník narazit na problém B=H. Rovněž není jednoduché vkládání souzvuků touto cestou. Jako

Vkládání not probíhá několika způsoby.

nejefektivnější se mi osvědčila kombinace numerické klávesnice ovládané jednou rukou a hry patřičných not na MIDI klaviatuře druhou. Rovněž je možné vkládat noty hraním v reálném čase s metronomem (klikem), avšak zde dochází k častým rytmickým posunům a následné opravy pak zaberou poměrně hodně času. Uživatel, který si zakoupí program *PhotoScore*, může použít rovněž funkci skenování. S lite verzí, kterou výrobce dodává spolu s programem, nemá však nejlepší zkušenost. Plná verze funguje sice o poznání lépe, ovšem velmi závisí na kvalitě předlohy a zcela určitě se neobejdete bez následných oprav. Pro soudobou notaci je tento způsob zcela nevhodný. Rukopisně psané noty jsem nikdy skenovat nezkoušel, přestože se výrobce chlubí schopností rozpoznat i je.

Základní notace umožňuje vkládat až 4 hlasy na řádek, což většinou plně dostačuje. Při vkládání většího počtu hlasů do jednoho řádku se však nevyhnete nutnosti posunu některých notových hlaviček vpravo či vlevo, aby nedocházelo ke kolizím (totéž platí o posuvkách). K těmto úpravám je určeno podokno *Properties*, které je pak dále rozděleno na mnoho dalších rozbalovacích karet. První z nich nese název *General* a zahrnuje kromě základních informací (aktuální číslo taktu, celkový

počet taktů, stran atd.) i možnost polohování objektů (osy X, Y), vypnutí *Magnetic Layout* (funkce, která přispívá k vyrovnávání např. dynamických znamének do řady nebo brání kolizím mezi objekty) pro jednotlivý objekt apod. Užitečné také může být zaškrtávací pole *Cue-sized*, které zmenší vybraný objekt (notu, text, symbol) na menší (zanáškovou) velikost, tutéž funkci nalezneme i na jedné z karet *Keypadu*. Podobně lze pomocí funkce *Flip* obrátit směr notových nožiček apod.

Další podokno je určeno *Textu*, následující *Playback* pak umožňuje upravit přehrávání (interpretaci) jednotlivých objektů, v případě tohoto podokna je nejlepší patrně metoda pokus-omyl, pakliže vám původní nastavení zvukově nevyhovuje. Ne vždy nastavení vycházející z logiky věci poskytlo kýžený zvukový výsledek. Důležitá je v tomto okně možnost nastavení trylků (půltón, celý tón, ale i větší intervaly; rychlost) a *glissand* (celotónová, chromatická apod.). Další podokno *Lines* umožňuje nastavit jednotlivé linkové objekty a jejich individuální parametry. Mnou často využívaným podoknem je *Bars*, tedy nastavení taktu, kde lze nastavit nejen, co přesně daný takt bude ve výsledné sazbě plnit (např. poslední takt na řádku, stránce apod.), ale i mezeru před taktem, zda má být použit předznamenání apod. Poslední podokno je pak určeno notám (*Notes*), zde může uživatel změnit notové hlavičky, vzdálenost posuvky od noty, ale třeba také jestli bude triola mít skobu, číslo nebo poměr (3 : 2) apod.

Další nezbytný panel se ukrývá v menu *Layout — Document Setup*, kde lze změnit velikost řádku, okraje a další ediční nastavení. Zcela zásadní je pak panel *Engraving Rules* ukrytý v menu *House Style*. Proč zásadní? Tady totiž měníte veškerá nastavení týkající se samotného notového zápisu. Vzhledem ke komplexnosti těchto nastavení doporučuji měnit počátku vždy pouze jeden prvek a prohlédnout si výsledek, neboť některé změny mohou vypadat dobře na jednom místě partitury, ale mohou způsobit problémy na jiném. Můžete zde měnit například chování

posuvek před a teček za notami, pozici artikulačních znamének, čísla taktů, celotaktové pauzy, taktové čáry atd. Tato nastavení se pak týkají (na rozdíl od nastavení v okně *Properties*) celé partitury, tedy celého souboru. Nicméně právě tato nastavení pak umožní dosáhnout profesionálně vypadající partitury.

Jak z mého popisu vyplývá, program *Sibelius* je primárně určen spíše k tradičnější notaci. Přestože je schopen si poradit i s komplexnější a komplikovanější notací soudobé hudby (pracoval jsem na partiturách v časovém rastru, proporčních i více grafických), ne vždy bývá výsledek snadno dosažitelný a vyžaduje poměrně dost času a zkušeností. V tomto směru patrně program *Finale* umožňuje dosahovat podobných výsledků snáze. Celkově je program *Sibelius* velmi šikovným nástrojem, který disponuje celou řadou ne zcela zjevných funkcí, jež mohou uživateli práci významně zlehčit či zrychlit. Ať už to jsou funkce již integrované, nebo rozšiřitelné pomocí tzv. *Plug-inů*, což jsou zásuvné moduly, které vždy vykonávají určitou funkci — například přidávají posuvky ke všem notám (nebo jen ke zvýšeným a sníženým), vytvoří račí postup nebo zkontrolují harfovou pedalizaci. Kromě těch dodaných s instalací je celá řada dalších k dispozici na internetu. Jako u drtivě většiny profesionálního softwaru i zde může uživatel přidat či změnit klávesové zkratky, které mu pak umožní častěji používané funkce vyvolat rychleji. Osobně mi práce na programu bez „mých“ klávesových zkratk vždy trvá podstatně déle. Můžete také např. pracovat s videem, které je přehráváno současně s hudbou, apod.

Osobně jsem s tímto programem víceméně spokojený, ačkoliv bych jistě byl schopen vyjmenovat celou řadu detailů, které nefungují tak, jak by měly, eventuálně bych očekával z podstaty věci odlišnou funkcionalitu nebo postup. Ale takové problémy má opravdu každý software a nepochybně by se seznam takových „stížností“ lišil od uživatele k uživateli. Mrzí mne, že společnost Avid zavedla novou cenovou politiku, s kterou zásadně nesouhlasím.

Pevně věřím, že svůj postoj ještě přehodnotí a zavede i jiné, alternativní metody zakoupení novějších verzí. ☒

Fundovaná reakce a poděkování skladatele Vladimíra Popelky jako příloha k magazínu Autor in na www.osa.cz.

JAN DUŠEK je hudební skladatel a klavírista. Člen Umělecké besedy a Společnosti Zdeňka Fibicha. Působí jako odborný asistent na katedře skladby Hudební fakulty Akademie múzických umění. Jako klavírista se zúčastnil několika mistrovských kurzů (Cyprien Katsaris, Irina Ossipova, Angela Hewitt). Soukromě studuje hru na klavír ve Vídni u Roberta Lehrbaumera. Jeho skladby jsou interpretovány předními sólisty a dirigenty (např. klarinetista Irvin Venyš, flétnistka Monika Štreitová, dirigent Petr Louženský) i komorní soubory a orchestry (např. Nederlands Blazers Ensemble, Holandsko; Epoque quartet; Orchester BERG; Pražská komorní filharmonie; Pražský filharmonický sbor ad.).

27. ročník festivalu DNY SOUDOBÉ HUDBY

PŘIPRAVIL: IVAN KURZ

Festival pořádá Společnost českých skladatelů AHUV, letos přinese v devíti koncertech přehled novinek z oblasti komorní instrumentální i vokální tvorby českých autorů čtyř generací působících v celé ČR i zahraničí. Tato ojedinělá platforma skladeb různých stylů a žánrů letos umožní v průběhu celého listopadu poslechnout téměř 60 skladeb. Z nich více než 40 zazní v premiérách. Skladby nastudovali interpreti zvučných jmen všeho věku — i těch bude více než stovka.

Jednotlivé koncerty začínají vždy v 19:30 v těchto termínech a prostorách Prahy 1:

- 9. 11. Sál Martinů HAMU
Z. Šesták, K. Janovický, I. Bláha, J. Kasal,
P. Kopecký, T. Svoboda, V. Peška
- 14. 11. Sál Martinů HAMU
K. Pexidr, Z. Zahradník
- 21. 11. Galerie HAMU — ve spolupráci se
Západočeským hudebním centrem Plzeň
J. Bezděk, P. Samiec, R. Schuldová, J. Rösner,
J. Teml, L. Sluka, V. Micka, J. Marek
- 23. 11. Sál Martinů HAMU
P. Blatný, J. Dadák, M. Jíra, O. Kukač,
P. Hrabánek, M. Müller
- 24. 11. Galerie HAMU
J. Vičar, M. Mazourová, M. Kučera,
M. Červenková, K. Horká, J. Laburda, V. Mojžíš
- 30. 11. Galerie HAMU
J. Nečasová Nardelli, E. Douša, E. Schiffauer,
I. Zelenka, M. Bártek, M. Kubička

Více než stovku interpretů nelze jmenovat; nastudování skladeb se ujali takoví renomovaní propagátoři soudobé hudby, jakými jsou K. Englichová, J. Hosprová, J. Vlašánková, M. Mazourová, V. Veverka, P. Nouzovský, D. Wiesner, K. Košárek, J. Šaroun, L. Vaněk, L. Horák, M. Kos, Š. Kos, P. Maceček, K. Kubová, Pražské dechové kvinteto, Kvarteto Martinů, Matysovo a Sedláčkovovo kvarteto, Orchester Quattro — dir. M. Štílec, Archioni Plus — dir. M. Macourek, duchovní hudbu sborovou přednese Pražský katedrální sbor — dir. J. Kšica, vystoupí i dětský sbor Kantilénka se sbormistryní I. Glaserovou, smíšený sbor studentů HAMU pod vedením F. Fialy a mnoho dalších umělců. ☒

Divoká kachna časopisu Reflex

Časopis Reflex má na poslední stránce Divokou kachnu, parodické texty vztahující se obvykle k aktuálním politickým událostem. Někdy vtípné, jindy méně. Text Dana Hrubého, Reflex č. 34, 25. 8. 2016, patří k těm opravdu slabým. Už jsme si zvykli, že novináři dokážou psát o OSA jen velmi špatně. Z textu je vždy patrné, že fungování OSA vůbec nerozumí. Tak je tomu i tentokrát.

PŘIPRAVIL: EMIL VIKLICKÝ

„Učíme se u zkušenějších kolegů“: německá OSA Berlín–Řím–Tokio versus česká OSA P. Janda — M. David — R. Krajčo. Plus fotky Hitlera, Mussoliniho a Hirohita. Politickou událostí týdne je totiž poplatek cca 90 Kč z nově prodaného mobilu. S prosazováním svých požadavků začal Hitler v Německu již o 60 let dříve, náš OSA se v Německu 30. let prý inspiruje. Autor si jaksi nevšiml, že OSA byl založen r. 1919, a ne r. 1996, jak tvrdí.

Když napíšu, že autora podporuje hotelová lobby, urazí se. Kdepak, Dan Hrubý přece na tenhle skvělý humor přišel sám. Chtěl si totiž zrovna koupit nový chytrý mobil za 17 100 Kč a těch 100 Kč navíc mu nesmírně vadí. Proč by to měl platit, že? Navíc ve svém mobilu nikdy neměl a neposlouchal žádnou hudbu, proč taky.

Kromě majitelů mobilů a hotelové lobby nesnáší OSA také politici. Petr Mach (svobodní) chtěl původně OSA zrušit. Pak mu došlo, že společenství autorů (soukromý spolek) by asi pravicový politik rušit neměl. Usiluje tedy o odebrání státem přidělené agendy: výběru poplatků, styku s mezinárodními agenturami stejného typu.

Malý odhad budoucnosti: nové politické seskupení (piráti, socialisté, svobodní a ANO) zbaví soukromý spolek autorů OSA všech přidělených práv a mezinárodních povinností. Převeďte je na rozšířené ministerstvo kultury. První věc, kterou nové MK-Osa udělá: prohlásí počítačový systém OSA za nedostačující, zastaralý. Náměstek ministra pověří nově vznikající firmu svého švagra vytvořením nového systému bratru za 380 milionů Kč. Záhy se ovšem zjistí, že nový systém je sice skvělý, ale zapomněl vzít v úvahu textaře, pracoval jen se skladateli. Za další pytel peněz se nedostatek opraví. Dále se ukáže, že mezinárodní agenda je natolik složitá, že je třeba přijmout dalších 150 skvěle placených úředníků MK-Osa. Bude jmenován náměstek pro styk s americkými ochrankami ASCAP a BMI, náměstek pro GEMA atd. Ředitel a náměstkové odletí business class na delší pracovní cestu do USA. Nižší podnáměstkové poletí na kratší cesty do Číny a Ruska, abychom zvládali východní kontakty. Agendu, kterou soukromý aparát OSA s letitými zkušenostmi hravě zvládal, nový státní aparát naprosto nezvládá. Poplatky od restaurací, hotelů, rozhlasu a televize se nezruší, jak bylo původně slibováno, ba naopak se výrazně zvýší. Skladatelé ostrouhají mrkvičku, nedostanou ani desetinu toho, co dříve.

Fantazie? Divoká kachna? Ne, ne, reálný scénář budoucnosti. Původně jsem chtěl svobodně volit. Pan Mach netuší, že vystupováním proti OSA přišel o hlasy 500 členů OSA a dalších cca 8000 autorů, které OSA zastupuje. Naštěstí mladí autoři již pochopili důležitost OSA, a počet přihlášek v poslední době závratně vzrostl.

Ještě jedna poznámka:

Někdy v polovině 90. let mi volal J. X. Doležal také z Reflexu: „Pane Viklický, můj kamarád, rockový kytarista, hrál v Londýně v klubu, OSA ho ošidil, nic mu nezaplatil.“ Pokusil jsem se mu vysvětlit, jak OSA funguje.

V Londýně je 550 hudebních akcí denně, o víkendu až 600. Zhruba dvě třetiny klubů platí poplatky anglické ochrany PRS, zbytek neplatí. Pokud náš rockový kytarista hrál v renomovaném klubu, který poplatky platí, první podmínka je splněna. Druhá podmínka: muzikant musí vyplnit seznam odehraných skladeb pro PRS. Formulář by mu měl dát

s honorářem manažer klubu po skončení akce. Jsou-li obě podmínky splněny (muzikant vyplní formulář, klub zaplatí PRS), pak neexistuje, aby se platba ze systému vypařila. Anglická PRS pošle hlášení na OSA, česká ochranka proplatí honorář autorovi.

Z praxe ale vím, že v Londýně hrávají čeští muzikanti obvykle přes České centrum

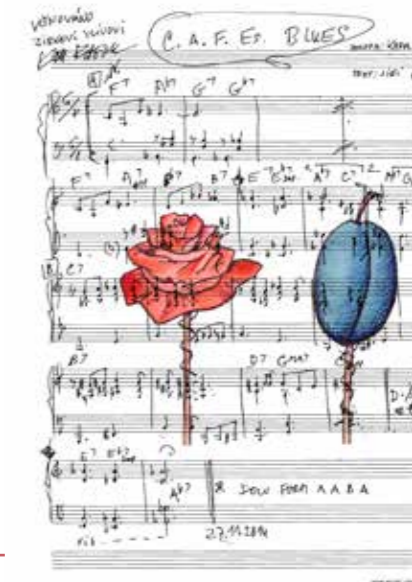
Londýn. Centrum je spoluorganizátorem akce, pronajatý londýnský klub pochopitelně nic PRS nezaplatí. Proč by to dělal.

Honorář nebo diety platí ČČ, tak ať se také starají o poplatky PRS. ☒

Karel Růžička, Kája...

Byl jsem jeho obdivovatelem už od dob Jazz Celluly, chodil na jeho koncerty, a proto jsem byl šťastný, když jsem se k němu, už si přesně nevzpomínám za jakých okolností, dostal blíž.

PŘIPRAVIL: JIŘÍ SLÍVA

Chodili jsme se ženou snad na všechna jeho klubová vystoupení a pak, před 9 lety, s Jirkou Stivínem hrál na jejím pohřbu naše oblíbené Celebration blues.

Otevíral jsem několik výstav maleb jeho milé manželky Marie Jo a Kája mi hrával na vernisážích. Vybral si moji kresbu na CD s bigbandem frýdlantské jazzové dílny...

Když jsem dostal od vydavatelství Galén nabídku natočit na CD svoje písničky z dob mé někdejší spolupráce s folkovým sdružením Šafrán, požádal jsem kamarády jazzmany, zda by do toho se mnou šli. Souhlasili, na CD Kup si bicí (2013) mě doprovodili mj. Adam Tvrďý, Mirek Kořínek a Petr Dvorský, ale Kája měl čas si zahrát jen ve třech skladbách (mj. skvělé sólo na Octopus blues).

V dalších dvou letech se mi nahromadil tučet nových skladeb a Galén přislíbil druhé CD. Tentokrát (točilo se to v září 2015) si Karel udělal víc času a nahrál s námi skoro všechny skladby. K minulé sestavě přibyl ještě Sváta Macák na saxofon a Pepík Vejvoda na bicí.

Měl jsem pořád touhu s Karlem Růžičkou kromě desky udělat i nějakou písničku. Vyslyšel moji utkvělou myšlenku

napsat melodii na kavárenská písmena/noty C, A, F, E, ale pravil, že pro melodii bude lepší nota Es než E. Za pár týdnů mi přinesl věnovaný notový záznam CAFES Blues, připsal tam „hudba Růžička, text Slíva“. Tak jsem to v ajfru rychle otextoval a považuji tu jeho melodii za absolutní perlu céděčka. Jenže — zpívám tam „Neodcházej...“. S nastupující Kájovou nemocí jsem tomu slovu, které v textu nabádá neodcházet z kavárny a ještě posedět při poslechu jazzového piana, začal přikládat existenciální význam: „NEODCHÁZEJ!“

Odešel... Geniální skladatel, pianista, laskavý člověk, zábavný a milý přítel. Jeho hravá a invenční sóla nás v klubech vždy přiváděla do dobré nálady. Když se mu nějaký jazzový fórek obzvláště povedl a publikum zatleskalo, obrátil se na nás s nezapomenutelným lišáckým úsměvem.

Ten loňský dlouhý zářijový den ve studiu Jamor byl pro mne něčím neuvěřitelným. Kája na místě vymyslel předeheru, nahrál krásná sóla, přidal k aranžmá Marka Doubravy další nápady.

A vlídný úsměv, i když se něco v první verzi nepovedlo. Je to k nevíře, pro mne krásné, ale smutné — poslední deska, na které Kája hraje, je moje Nemysli na to a jeho poslední skladba je na ní... ☒

Ohlédnutí za Bohemia Jazz Festem

Ohlédnutí za proběhlým Bohemia Jazz Festem s jeho ředitelem a jazzovým kytaristou Rudym Linkou, který již od roku 1985 působí ve Spojených státech amerických. BJF probíhá již od roku 2005. OSA je partnerem této akce již 7. rokem.

PŘIPRAVIL: PETR SOUKUP

ODPOVÍDAL: RUDY LINKA

Jak bys zhodnotil letošní ročník?

Po hudební i divácké stránce byl letošní 11. BJF skvělý. Charles Lloyd i Carla Bley byli vrcholem nejen letošního, ale možná všech dosavadních ročníků BJF. Počasí ale bylo snad nejhorší, jaké jsme kdy měli, a já musím opět poděkovat všem našim technikům a celé produkci, kteří vše bez problémů zvládli.

Přibyla nová města?

V Brně, kde jsme byli v minulosti jen jeden den, jsme letos byli dva dny, ale ubyly Prachatice.

Celý festival je pro diváky zadarmo. Popiš, jak těžké je na takovou akci sehnat sponzory.

Festival už má své opravdové přátele a podporovatele a po deseti letech je skutečnou letní tradicí, o které se ví a píše nejen v ČR, ale i v takových novinách, jakými jsou The Wall

Street Journal, The New York Times, Süddeutsche Zeitung, DownBeat a Michelin Guide. Mnoho lidí dnes ví, že není úplně jednoduché se do těchto novin dostat, a myslím si, že je to právě proto, že BJF podporují jedny z nejúspěšnějších českých firem, jako je Škoda Auto, České dráhy nebo Česká spořitelna, ale i firmy malé, jako je např. Sedlák Interiors. Rozpočet festivalu je také „jen“ 12 milionů, což je velice málo na akci takových rozměrů a významu.

Které místo bylo letos pro tebe to nejvydařenější?

Určitě Praha, kde hrál Charles Lloyd — má skvělou kapelu, kde každý z hráčů je také hvězdou, potom Liberec, kde hrál Harold Lopez Nussa se svým triem za monzunového lijáku, a diváci přesto neopustili náměstí, a pak určitě Carla Bley v Plzni se svým manželem basistou Stevem Swallowem a saxofonistou Andym Sheppardem. Nádherná hudba plná emocí a inteligence zároveň.

V poslední době, a proč si nalhávat, že to tak není, se nálada v celé Evropě mění k horšímu. Bereš taky hudbu jako jeden z nejlepších nástrojů míru?

Nevím, jestli přímo nástroj míru, ale jako nástroj porozumění určitě. Slova si může každý vykládat po svém, ale hudba jde velice často přímo od srdce k srdci. Také se říká, že hudba začíná tam, kde slova končí.

Je úžasné vidět na obličejích návštěvníků festivalu pohodu a radost, které dobrá hudba přináší. Hudbu vnímáme všichni velice podobně, ať jsme z Norska, Maroka, nebo z Plzně či Jihlavy, ale třeba

taky jen z Nerudovky či Petrského náměstí. Důležité je se sejit a více poslouchat než mluvit. Zní to tak jednoduše...

Před pár lety jsi vydal výborné dvojalbum. Jak to vypadá s tvou další tvůrčí činností?

To je dvojalbum Acoustic & Electric a je to retrospektiva za posledních 25 let mého komponování a nahrávání.

Teď se chystám jít do studia a nahrát první část trilogie, kde bude inspirací hudba z mých domovů — USA, Skandinávie a Česka. Možná to vyjde i na LP.

Dokázal bys popsat možnosti začínajících hudebníků v Praze a v New Yorku?

Možnost hrát každý den se skvělými hudebníky ze všech koutů světa, a tak maximálně rozvinout svůj talent, nebo ještě stručněji: Inspirace a životní energie — to je New York.

Praha je krásná, ale až moc se opírá o svoji úžasnou hudební minulost.

Bude Bohemia Jazz Fest 2017?

Od 10. července. ☒

Abendland

Abendland představuje hudebně-literární konceptuální album skladatele Petra Kunzeho a textaře Miroslava Černého, kteří spojili síly s výraznými osobnostmi české hudební scény — Milanem Caisem, Viktorem Dykem, Jaromírem Švejdíkem a dalšími. Abendland vás vnese do mytického světa.

PŘIPRAVILA: ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ

ODPOVÍDALI: PETR KUNZE (ZASTUPOVÁN OSA OD 2008, V DATABÁZI MÁ REGISTROVÁNO 46 HUDEBNÍCH DĚL), MIROSLAV ČERNÝ (ZASTUPOVÁN OSA OD 2016, V DATABÁZI MÁ REGISTROVÁNO 10 HUDEBNÍCH DĚL)

Zleva: Petr Kunze, Miroslav Černý, autor Radek Šafařík

Proč jste si zvolili tak netradiční název? Můžete více přiblížit, co Abendland představuje?

— PETR: To je spíš otázka na Mirka, já se více zabýval hudební složkou projektu a jeho celkovou realizací.

— MIREK: Název se nám líbil hned z několika důvodů. Zprv je to název poslední, „erbovní“ písně alba. Zadruhé jde o velmi libozvučné slovo, takže se k projektu, v němž je hudba podstatnou součástí, výborně hodí. Zatřetí odkazuje k území, kde se cítíme doma, a ke kultuře, která nás při tvorbě ovlivňuje. Tedy k prostoru západně od řeky Odry a ke kultuře střední a západní Evropy, případně ke kultuře americké.

Na albu figuruje řada známých hostů z české hudební scény, např. Jaromír Švejdík, Milan Cais, Terezie Kovalová či Petr Harazin. Každý příběh přináší jiný interpret. Jak jste je vybírali a na jakém základě jste pro ně volili jednotlivé písničky? Ztotožnili se s nimi hudebníci dle vašich představ?

— PETR: Zpěváky jsme vybírali podle toho, kdo se jak výrazově hodil k jednotlivým písničkám. Ty vznikly před samotným výběrem zpěváků. Když jsme vyhodili do koše materiál, který se nám nezdál být stoprocentní, zbylo nám deset věcí z počátečních přibližně dvaceti. Tyto jsme pak rozdali vybraným interpretům a čekali na jejich reakce.

— MIREK: Hledali jsme především výrazné osobnosti, u kterých jsme si mohli být jistí, že proniknou k podstatě písně a svou interpretací ji ještě dále posunou, což se nám, myslím, podařilo. Ve výsledku nás baví i nečekaně vzniklá spojení, jako když frontman kapely Nebe zpívá píseň Hvězdář.

Skladby jsou založeny na epických textech, které čerpají z historických příběhů. Proč jste si vybrali právě toto téma?

— MIREK: Osobně si nemyslím, že jsou všechny skladby vyloženě epické nebo zasazené do historie. Všechny lze nějakým způsobem vztáhnout k současnosti. A např. píseň Samovznícení, kterou zpívá Milan Cais, byla zamýšlena jako expresivní výkřik. Tematické zaměření alba jsme si cíleně nevybírali, ono si jednoduše našlo nás.

Jak vznikaly texty a hudba?

— PETR: Obojí přirozeně. Jsou to už dva roky. Učil jsem se zrovna na státnice na VŠ a Mirek mi poslal první text. Sedl jsem

si k tomu, zhudebnil jej a nazpíváný poslal zpět Mirkovi. On mi pak posílal další a další texty a já je postupně, jak mi učení dovo-lilo, zhudebňoval. Vytvořený materiál jsme v diskuzi podrobili kritice a písně, na kterých jsme se shodli, tvoří celek alba.

— MIREK: Je to tak. Proběhlo to spontánně, během velmi krátkého období, navíc v době, kdy jsme oba s Petrem byli paradoxně zavalení prací. Vše vznikalo tak nějak mimovolně.

Vydání bude zajímavé i tím, že album vznikne společně s knihou. Kde se vzal ten nápad?

— MIREK: Je to dáno hlavně tím, že texty mají literárnější charakter, alespoň si to myslíme. Jako jejich autor jsem se do nich snažil promítnout svou básnickou zkušenost. Písňové texty chápu jako druh poezie a básně si přece zaslouží knižní vydání.

— PETR: Tady je potřeba uvést, že Abendland je literárně-hudební projekt a to je

hlavní důvod, proč vyjde jak v podobě CD, tak v knižní podobě. K nápadu, proč zvolit právě tuto cestu, jsme došli zase tak nějak přirozeně. S Mirkem jsme letití přátelé. Známe se z oddílu vodních skautů, ze společných vandrů a cest, chodíme spolu na pivo. To samé se týká našich dalších přátel Dana Jedličky, Martina Kubíka a mého bratra Jana Kunzeho. Tito tři kluci si založili nakladatelství Perplex, které se zaměřuje převážně na současnou českou poezii a je známé tím, že vydává krásné bibliofilské věci. Kvalita jejich práce je dlouhodobě vysoká, takže jsme měli usnadněné rozhodování, které vydavatelství oslovit.

První vlaštovkou byl videoklip k písni Severozápad, již nazpíval a v klipu účinkoval tvůj bratr Jan Kunze. Spolu máte kapelu Kofe-in, chystáte i zde něco nového? Není teď kapela v ústraní?

— PETR: Když se pustíte do nejasného dobrodružství typu Abendland a máte na starosti jeho realizaci, musíte chtít nechtět některé své dosavadní aktivity na chvíli upozadit. V mém případě

to zasáhlo hlavně Kofe-in, ale i tak se nám s kluky podařilo, společně s producentem Arminem Effenbergerem, rozpracovat a nahrát dvě nové věci, které bychom na jaře rádi vypustili ven. Abendland už je vlastně hotov, a co vím, tak Honza má připraveny další texty, můžeme tedy rozpracovat nový materiál pro naši domovskou kapelu.

Křest je naplánován na 1. října v Opavě. Chystáte něco speciálního? Plánujete s Abendlandem v budoucnu naživo vystupovat?

— PETR: Rád bych upřesnil, že jeden křest bude v Opavě 1. 10. a poté bychom chtěli obdobnou akci realizovat také v Praze.

— MIREK: Já jen dodám, že křtem bude zakončen skvělý festival Bezručova Opava a zvláštní bude v tom, že se nám na něj podaří přivést hned několik zpěváků a muzikantů, kteří na Abendlandu vystupují.

— PETR: O pomoc s live provedením jsem požádal Petra Uviru z kapely Ladě, který na albu nahrál většinu kytarových partů. Živé vystupování je v případě Abendlandu poměrně složité, všichni,

kdo se na něm podílejí, mají své vlastní funkční kapely. Byla by teď asi chyba tvrdit, že se nějaké další koncerty, kromě zmíněných křtů, neodehrají, ale zatím nic naplánováno nemáme.

— MIREK: Kromě CD bude pokřtěna i knížka. Celá akce je zároveň součástí oslav desátého výročí nakladatelství Perplex.

OSA je partnerem projektu Abendland. Oba jste zastupovanými autory, jaký je váš pohled na OSA?

— PETR: Ochranný svaz autorský hodnotím pozitivně. Je přece jasné, že sami autoři se mohou jen stěžít starat o výběr autorských poplatků. Jsem rád, že to někdo dělá za mě a že mi čtvrtletně přijde složenka. Byť v mém případě nejde o žádné závratné sumy, potěší to. Také bych zde rád OSA poděkoval za podporu. Ufinancovat projekt typu Abendland není jednoduché, s Mirkem se na to skládáme z vlastních peněz. Příspěvků si vážíme.

— MIREK: I když jsem u OSA registrován teprve velmi krátce, také bych chtěl poděkovat za podporu. Moc si jí ceníme.

Dramaturgie českých rádií 4. díl

Série rozhovorů s hudebními redaktory veřejnoprávního a soukromého rozhlasového vysílání

PŘIPRAVIL: ZDENĚK NEDVĚD

ODPOVÍDAL: ANTONÍN SCHINDLER, ROMAN ANDĚL

Olomouc
Český rozhlas

Antonín Schindler, hudební redaktor, ČRo Olomouc

Kolik hudby českých autorů v % vyjádření vysíláte? (Slovensko = zahraničí)

Poměr české + slovenské hudby a zahraniční hudby se pohybuje ve vysílání ČRo Olomouc v rozpětí 60–75 % ve prospěch české hudby.

Jaké je žánrové složení portfolia, rozlišujete obsahově denní a noční vysílání?

Základem playlistu v denním vysílání je především pop v kombinaci s country a částečně folkem. V písničkách na přání dominuje hlavně dechovka. Díky hudebním speciálům si posluchači mohou naladit i ostatní žánry, a to folk & country, blues,

rock, swing a folklor. V těchto pořadech čerpáme především z festivalů a koncertů, které ČRo Olomouc natáčí — Porta, Banjo Jamboree, Mohelnický dostavník, Blues Alive —, a také z živých koncertů pořádaných ve studiu ČRo Olomouc. Denní a noční vysílání žánrově nerozlišujeme.

Jaký je váš názor na povinné kvóty (Slovensko, Francie...)?

Nejsem příznivcem žádných direktivních nařízení či kvót. Z podstaty Českého rozhlasu vyplývá především upřednostňování české hudby ve vysílání. Kvalita výběru české hudby do vysílání je zaručena vysokou profesionalitou hudebního dramaturga.

Je rozdíl v obsahu portfolia u soukromých rozhlasových stanic a veřejnoprávního rozhlasu a jaký?

Rozdíly určitě jsou, i když se to nedá paušalizovat. Soukromé stanice se často specializují na určitou věkovou skupinu posluchačů a také se vyhraňují žánrově — Radio Beat, Rádio Samson apod.

U celoplošných stanic se rozdíly mezi soukromou sférou a veřejnoprávním rozhlasem celkem stírají.

Jaké jsou požadavky na zařazení skladby do vysílání? A jaké do prvoplánové rotace? Jaký je oficiální postup — komu má autor nebo producent adresovat nabídku?

Na prvním místě by měla být kvalita písničky. Kritériem pro zařazení je dále charakter (formát), zvuk, nálada odpovídající dané stanici. Někdy také může při výběru zahrát roli původ a známost umělce v regionu. To vše musí posoudit hudební dramaturg, který má na starosti tvorbu playlistu. S nabídkou je potřeba oslovit hudebního dramaturga.

Je tvorba českých autorů konkurenceschopná?

Určitě je, i když v poměru ke světové hudební produkci to není snadné.

Jak probíhá vzorkování (testy) a kdo je oslovován a v jakém množství (mění se složení respondentů)?

Testy se provádějí nejčastěji na agenturou vybraném vzorku populace poslechem. Respondent poté hodnotí dle daných kritérií konkrétní písničku — líbí/nelíbí, znám/neznám, chci ji slyšet více, nebo ne apod.

Testují se sady písniček, které připravují hudební dramaturgové ČRo. Ty nejčastěji obsahují songy známé (test ohranosti), nové (jak se líbí) či téměř neznámé, ale z pohledu hudebního dramaturga použitelné do vysílání.

Jak byste vyvrátil mýtus „Hrajeme jen známé skladby (hity)“? Novinky přece nemohou být známé, hity z nich vytvoří právě jen zařazení do vysílání.

Myslím, že to není úplně pravda. I novinka přece může být opravdový hit, který si svoji „životnost“ nevybuduje neustálým omíláním, ale především kvalitou.

Zařazujete do vysílání instrumentální skladby?

Plánovitě nezařazujeme, ale to nevylučuje, že se ve vysílání instrumentální skladba může objevit.

Proč se již mnoho let objevují ve vysílání stejné skladby v hlavní rotaci?

Především se jedná o léty prověřené evergreeny české hudby. Chápu, že zde často narážíme na množství českých hitů, které co do počtu nemohou konkurovat zahraniční produkci. Je to navíc individuální pohled — někdo si stále rád poslechne známý hit a někdo ne.

Roman Anděl, programový ředitel a moderátor, Kiss Jižní Čechy

Kolik hudby českých autorů v % vyjádření vysíláte? (Slovensko = zahraničí)

Rádio Kiss Jižní Čechy přešlo na přelomu jara a léta na vlastní playlist. Přiblížili jsme se k formátu TOP40. Logicky tedy převládá zahraniční hudba, u které je příliv novinek s předpokladem hitovosti nejmasivnější. Podíl je nyní kolem 20 % včetně hitů ze Slovenska, považujeme je také za „domácí“. Pokud bude příliv nových hitů spadajících do naší image větší a větší, vůbec se nebráníme vyššímu podílu.

Jaké je žánrové složení portfolia, rozlišujete obsahově denní a noční vysílání?

Nerozlišujeme, pouze večerní speciály občas odbočí k „retro“, nebo naopak k rychlejšímu EDM tempu.

Jaký je váš názor na povinné kvóty (Slovensko, Francie...)?

Vývoj kolem kvót na Slovensku sleduji. Nedomáhu si představit, že bychom i u nás měli podíl české hudby v playlistu uměle navyšovat. Playlist rádia Kiss Jižní Čechy oslovuje mladší polovinu populace a dobře víme, že i ta prahne po kvalitní české hudbě. Bude-li takových hitů dostatek, tak kvót není zapotřebí.

Je rozdíl v obsahu portfolia u soukromých rozhlasových stanic a veřejnoprávního rozhlasu a jaký?

Nemyslím si. Kvalita stanic je v naší zemi vyrovnaná. Obsahem se stanice spíše neliší. Otázka je, zdali je to dobře.

Jaké jsou požadavky na zařazení skladby do vysílání? A jaké do prvoplánové rotace? Jaký je oficiální postup — komu má autor nebo producent adresovat nabídku?

Nový hit nesmí být jen kořením, ale okamžitým granátem v playlistu. Pravidelně testujeme, u našeho formátu, ve kterém do playlistu přichází desítky novinek měsíčně, je to nezbytné. Autor by měl nejprve danou stanicí naladit a zjistit, co vlastně hraje. Pokud se jeho tvorba liší, je zbytečné hudební dramaturgy přemlouvat. V opačném případě na nic nečekat, skladbu připojit k e-mailu a věřit, že to vyjde.

Je tvorba českých autorů konkurenceschopná?

Zcela jistě ano a to platí jak pro známé, tak především zcela nové interprety.

Jak probíhá vzorkování (testy) a kdo je oslovován a v jakém množství (mění se složení respondentů)?

Testujeme na několika stovkách posluchačů každý měsíc. Testy jsou telefonické. Oslovujeme jak naše posluchače, tak posluchače konkurenčních stanic. Složení respondentů pravidelně měníme.

Jak byste vyvrátil mýtus „Hrajeme jen známé skladby (hity)“? Novinky přece nemohou být známé, hity z nich vytvoří právě jen zařazení do vysílání.

V současné době neznám jinou stanicí, která by přidávala novou hudbu do playlistu tak aktivně a aktuálně jako rádio Kiss Jižní Čechy. Naše stanice z novinek hity vytváří.

V současné době neznám jinou stanicí, která by přidávala novou hudbu do playlistu tak aktivně a aktuálně jako rádio Kiss Jižní Čechy.

Zařazujete do vysílání instrumentální skladby?

Téměř vůbec.

Proč se již mnoho let objevují ve vysílání stejné skladby v hlavní rotaci?

My lidé neustále nad něčím přemýšlíme, něco plánujeme nebo na něco vzpomínáme. Vzpomínky na hezké chvíle vyplouvají velmi často právě v okamžiku, kdy hraje nějaký dobře známý, i velmi starý hit. A hudební dramaturgové prioritně chtějí, aby se posluchači u poslechu rádia cítili skvěle. ☒

David Stypka

David Stypka je český zpěvák, skladatel a textař. Roku 2014 vydal se svou kapelou Bandjeez album nazvané Čaruj. Jako hosté se na něm podíleli například Radek Pastrňák a Jitka Andrašková. V roce 2015 přispěl písní Balada na album Bazarem proměn: A Tribute to Vladimír Mišík. V letošním roce vydal čtyřpísňové EP s názvem Jericho.

PŘIPRAVIL: PETR SOUKUP

ODPOVÍDAL: DAVID STYPKA (zastupován OSA od 2011, v databázi má registrováno 35 hudebních děl)

Davide, brouzdám si takhle jednoho dne po internetu a narazím na článek o novém EP Jericho jakéhosi Davida Stypky. Říkám si, hm, to zas bude jen další současné zpívání o lese a listí. Pustil jsem si skladbu Vrány taky a musel jsem si ji pustit znovu, protože jsem nevěděl, jestli slyším dobře. Okamžitě mě chytla i skladba Jericho

a další. Zeptám se upřímně: Odkud jste se to vyloupl? Normálně si tady tak hraji, bude to nějakých dvacet let. To, že jste si toho všiml vy a spousta dalších lidí až teď, je patrně způsobeno tím, že jsem byl donedávna poměrně dobře utajený písničkář s velmi lokálním významem. Zhruba před dvěma roky jsem ale natrefil na úžasnou partu muzikantů

a společně jsme se rozhodli nejprve intenzivně pracovat na mých písničkách a následně i na tom, aby se dostaly k více lidem. Klíčový okamžik nastal ve chvíli, kdy jsem potkal Martina Červinku a společně jsme začali připravovat desku Neboj, jejíž předzvěstí je právě EP Jericho, které jste slyšel.

Trochu z vaší hudby slyším například skupinu Priessnitz, jaký k ní máte vztah?

Jaromír Švejdlík je úžasný civilní básník, brilantní minimalista. Nenapadá mě teď nikdo, kdo by dokázal lépe vystihnout náladu pomocí dvojverší. K Priessnitz jsem se dostal už někdy v šestnácti letech a už tehdy mě poměrně slušně zasáhla ta jejich melancholie, cit pro krásné, jednoduché věci. Ale je fakt, že jsem spíš vyzobával, než že bych byl jejich oddaným fanouškem.

Máte výbornou kapelu Bandjeez. Můžete představit své spoluhráče?

Mám. Velmi rád říkám, že jsem tak dobrou kapelu ještě nikdy neměl. Jak muzikantsky, tak lidsky. Na bicí se mnou od začátku Bandjeez hraje Matěj Drabina, úžasně muzikální člověk, jehož kvality už objevila i spousta jiných autorů v Česku, protože je i vyhledávaným studiovým bubeníkem. Na basu hraje Maro Zeman, člověk se srdcem na dlani a nevídanou schopností sloužit písni. Mohli jste si ho všimnout například kdysi v ostravské Bananě nebo v jeho vlastním autorském projektu Marow. Na klávesy hraje v Bandjeez Pavel Sotoniak, extrémně vytižený muzikant, který hrával třeba ve Filip M. a v současnosti doprovází například slovenskou Kristinu. Pavel je ten typ člověka, který umí dát kapele celého Pavla, a toho si na něm nesmírně vážím.

A proč jste vydal jen EP se čtyřmi songy? Bude celá deska?

Bude. Deska Neboj by měla vyjít v únoru 2017 u vydavatelství SinglTon. Formát EP jsme volili proto, že už jsme měli materiál hotový, natočený a věděli jsme, že chceme co nejdříve vypustit ty písničky mezi lidi, protože od prvního alba Čaruj už uplynula spousta času. Je to taková ochutnávka...

Mohu s vámi na chvíli zabrousit do autorského práva? Ptáme se na to všech. Jaký je váš vztah k OSA? Bud'te naprosto upřímný.

VRÁNY

jsem předvoj černých vran celý bílý dávno v cíli dobré mapy mám mé hejno neví kudy kam nad Prahou do něj střílí všechny ty lovce jménem znám takhle si krátí dlouhou chvíli příslušníci samozvaných domobran

nech mě tady, já to rozdýchám... a moje hejno taky to právě vůbec neví kudy kam, zmateně poletuje nad rozpojenými státy

nad hejnem černých vran teď stahují se mraky bolesti z nezhojených ran vojáci prší na vojáky a jak se země blíží pod padákem každý sám za letu vytahují praky a kamením, co tíží pálí do všech stran možná to znáš taky když davem bahnem hnán zapomínáš na gumáky

a já se na ty lovce nehněvám... znám slepotu davu a sílu rozvášněné klaky i já tomu občas podléhám, občas si hrajeme taky na nájemné zabijáky

Můj vztah k OSA se vyvíjí, a to poměrně dynamicky. Moje první setkání s OSA bylo před nějakými osmnácti lety, když jsem dělal produkčního ve frýdecko-místeckém

klubu Stoun. Tam jsem stál na té horší straně — tedy na straně toho, kdo má dát. Jednali jsme mnohokrát v ostravské pobočce o tom, jak to udělat, aby se nám ta kultura dělala dobře. Kam až má paměť sahá, ta jednání skončila k oboustranné spokojenosti. Další setkání se svazem už tak optimistické nebylo. Dlouhé roky jsem byl novinářem a dostal jsem se k poměrně vleklé kauze, která se týkala přerovské pobočky OSA, jež tehdy platila za velmi drsnou odnož, mám-li to říct ještě pořád trochu kulantně. Paradoxní bylo, že jsem se někdy v té době stal autorem zastupovaným OSA, a měl jsem tak možnost vidět ten problém ze dvou stran. Tehdy bylo zřejmé, že jako každá organizace je i tahle závislá na lidech, kteří pro ni pracují, a na jejich vedení. Dneska to mám tak, že nepochybují o legitimitě nároků OSA. Mám docela načteno, sledoval jsem mnoho kauz a diskuzí. Mám ale poměrně dlouhodobý dojem, že se OSA v Česku příliš nedaří vysvětlovat lidem, co je jeho posláním, proč je dobře, že dělá, co dělá. Zároveň si ale uvědomuji, jak je to složitě...

Na podzim jedete turné. Kde se můžeme dozvědět, kdy a kde hrajete? Klidně mi pošlete celý seznam koncertů, připojím ho k rozhovoru.

DAVID STYPKA & BANDJEEZ — HOSTÉ JELEN — VLČÍ SRDCE TOUR 2016

- 10. 11. 2016 — Ostrava-Martinov, GARAGE CLUB
- 11. 11. 2016 — Zlín, MASTERS OF ROCK CAFÉ
- 12. 11. 2016 — Pardubice, ABC KLUB
- 16. 11. 2016 — Bratislava, ATELIER BABYLON
- 17. 11. 2016 — Opava, KLUB STŘELNICE
- 19. 11. 2016 — Tábor, KULTURNÍ CENTRUM MILENIUM TÁBOR
- 24. 11. 2016 — Brno, KLUB FLÉDA
- 1. 12. 2016 — Liberec, LIDOVÉ SADY
- 3. 12. 2016 — Praha, LUCERNA, VELKÝ SÁL

Vstupenky jsou k dostání v síti Ticketportal <http://bit.ly/1WL4MAL>. www.facebook.com/bandjeez ☒

Saxofon napříč žánry

Saxofon je dechový nástroj vyráběný převážně z mosazného plechu. Je ovšem řazen mezi tzv. „dřeva“, protože zařazení není podmíněno materiálem korpusu, ale způsobem tvorby tónu.

PŘIPRAVILA: ŠÁRKA CHOMOUTOVÁ

Foto: archiv Myslikovjan

Foto: Ester Havlová

Ve 40. letech 19. století ho vynalezl belgický nástrojař, flétnista a klarinetista Adolphe Sax. Masově se rozšířil až od nástupu jazzu na přelomu 19. a 20. století. Saxofon je svými zvukovými vlastnostmi pro tento žánr daleko vhodnější než pro potřeby vážné hudby. Dnes se však používá v oblasti všech hudebních žánrů.

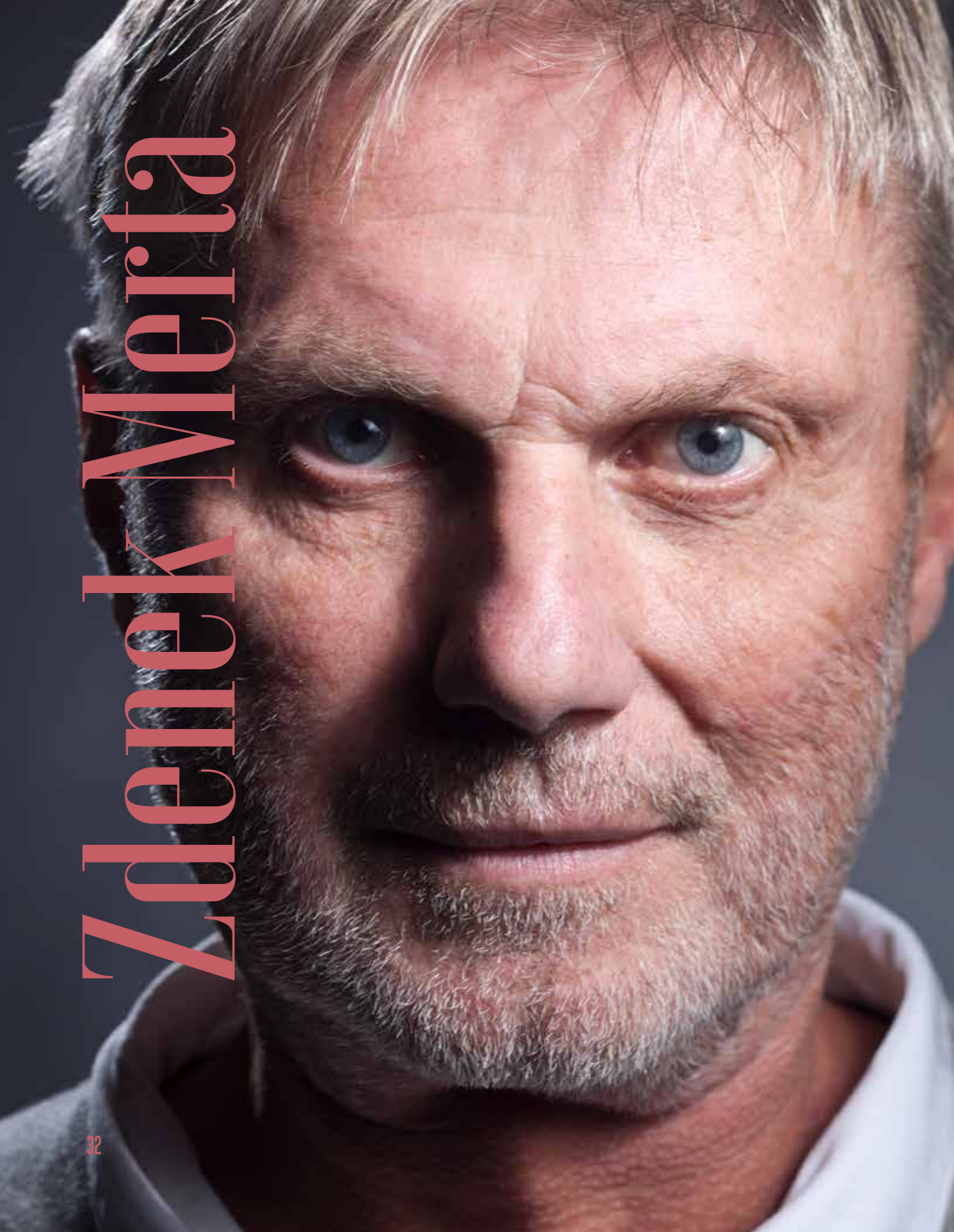
Ivan Myslikovjan (saxofonista a DJ v ČR i zahraničí www.ivan-sax.com)

Saxofon od svého vzniku ušel kus cesty... Dostal se i ke mně.:-) Po absolutoriu Státní konzervatoře v Ostravě (obor klarinet) jsem si vybral altsaxofon jako logické pokračování. Jazz, fusion, folk, pop, rock, klasika, folk & country, bluegrass, etno, indie, ezoterika... To je cesta žánrů, po které jsem v uplynulých letech šel. Od roku 2005 se naplno věnuji živé produkci a studiovému nahrávání elektronické hudby všech žánrů (chill-out, lounge, house atd.). Tady má sax svoji silnou pozici. Má speciální charisma jak vizuální, tak zvukové. Dají se s ním nejlépe vyjádřit jakékoliv pocity a emoce. Mně to dělá radost a lidi to nabíjí bez rozdílu po celém světě.

Přeji všem začínajícím saxofonistům, ale samozřejmě i všem kolegům hodně štěstí a úspěchů, aby ta cesta saxofonu pokračovala dále!

Pavel Fiedler (Bohemia Saxophone Quartet, Bohemia Saxophone Orchestra, pedagog Pražské konzervatoře)

Ač vystudovaný klarinetista, saxofon se mně líbil od mládí. První LP, které jsem poslouchal, bylo s nahrávkami Bena Webstera. Časem převážila láska k hudbě vážné, zejména komorní, a to celé vyústilo ve spoluzaložení Bohemia Saxophone Quartetu, který za 25 let své existence premiéroval mnoho desítek skladeb soudobých skladatelů. Úžasně možnosti tohoto nástroje jsme se rozhodli uplatnit i v Bohemia Saxophone Orchestra, 12členném tělese, kde jsou zastoupeny všechny saxofony od sopraninového po basový. Saxofon je pro mě jedním z nejkrásnějších hudebních nástrojů nejen díky svému multižánrovému uplatnění, ale zejména díky bohatosti a různorodosti svého zvuku. ☒

Zdeněk Merta

Zdenek Merta je úspěšný skladatel, jak filmové, tak divadelní hudby. Jeho repertoár čítá i mnoho skladeb, které otextovala jeho žena Zora Jandová. Ostatně jeho internetové stránky www.zdenekmerta.cz jsou velmi obsáhlé a pravidelně doplňované o jeho aktuální tvorbu. V letošním roce byl Zdenek Merta oceněn na cenách OSA za rok 2015 jako Nejúspěšnější skladatel populární hudby v zahraničí.

ODPOVÍDAL: ZDENEK MERTA (Zastupován OSA od 1973, v databázi má registrováno 827 hudebních děl)

PŘIPRAVIL: PETR SOUKUP

Letos jste získal cenu jako nejúspěšnější český skladatel populární hudby v zahraničí. Čekali jste, že se může něco takového stát?

Nad tím jsem nepřemýšlel, ale vlastně na tom tolik divného není. I když — myslel jsem, že někteří kolegové seženou tímto způsobem více dolárků a eur. Není to velké vyznamenání pro frekvenci soudobé české hudby na téhle planetě, ale to je realita.

Která vaše díla se v zahraničí hrají nejvíce a čím si to vysvětlujete?

To je snadno dohledatelné, jde převážně o filmové hudby a já s jejich šířením nemám společného vůbec nic. Zároveň to naprosto nesouvisí s kvalitou muziky. Z mých symfonických premiér v Rusku, které byly opravdu prvotřídní, OSA nedostal ani kopějku, za vysílání celovečerního filmu na ZDF je platba velmi slušná. To ale všichni víme. Faktem je, že už mnoho let občas pracuju se zahraničními producenty a že se ke mně vrací.

Na která svá díla za celou svou kariéru jste opravdu pyšný?

Párkrát se mi stalo, že jsem poslouchal hudbu a říkal si — to je nádhera, jak tohle může někdo vymyslet, je mi to tak blízké a zároveň nedostupné — a pak jsem si uvědomil (nebo mě někdo upozornil), že poslouchám svou skladbu, trochu jako když zhulený Macháček v Samotářích nepoznal hymnu. To jsou výborné momenty, hudba, na kterou jsem pyšný, ale vlastně ji neznám. Nicméně složil jsem tři povedené songy, silné melodie — Tisíckrát, Já jsem ty a ty jsi já a Zní v nás dávná přání. Nejsou příliš známé, ale to není moje věc. Jeden americký producent tvrdí, že Tisíckrát (Thousand Times) je nejlepší píseň, kterou zná, a stejně se mu (zatím?) nepodařilo dostat ji do velkého světa. Oproti tomu jsem podepsán pod tucty písní průměrných nebo blbých. Myslím, že velmi dobrý

je taky muzikál Bastard a do jisté míry i Sny svatojánských nocí, Babylon, Svět plný andělů a Peklo. Mám rád poslední větu symfonie The Last Century (Ze starého světa) — tu jsem taky jednou nepoznal — a taky cyklus skladeb na latinské liturgické texty Via lucis. Premiéra ve Smolné katedrále byla dojemná a mysteriózní. A po skončení koncertu mi na rautu v nedalekém Smolném paláci, odkud Lenin řídil tu jejich revoluci, ministr kultury Leningradské oblasti nechal provolat třikrát URÁ! — fakt dobrý.

Jednou jsem se zúčastnil křtu knihy, kde jste vystupoval se svou ženou Zorou Jandovou, a byl jsem příjemně překvapen, přiznám se, neslyšel jsem vás do té doby spolu vystupovat. Jaké to je, dávat dohromady skladby se svou vlastní ženou?

Se Zorou pracuju velmi rád, neboť je nadaná. Na rozdíl ode mne je výborná textařka a vlastně i ty její melodie jsou lepší než ty moje.

Hrajete spolu recitály?

Spíše příležitostně. Je to vždycky velmi pěkné, ale ani jednomu z nás se nechce zabývat se propagací, virtuálním světem cynických médií, oslovováním pořadatelů a tak podobně. Showbiznys je docela tvrdá práce, byť trochu upatlaná.

Jednou jsem vás viděl v pořadu Bolka Polívky, kde jste vyprávěl příběh, jak jste v Americe doprovázel jednu zpěvačku, už styl toho vyprávění mě rozchechtával. Jak jste se tam dostal a o jakou dámu se jednalo?

Doporučuju přečíst si moji knížku Křížem krázem, tam je podobných příběhů vcelku dost. Anne Marie Kenny, kterou jsem doprovázel na turné v USA v roce 1991, byla vážně střelec — například si zapálila marihuanovou cigaretu už v letadle na lince Paříž — New York, docela na nás křičeli. Zanedlouho

zakázaly kouření všechny letecké společnosti na světě, jsem přesvědčen, že to bylo kvůli ní. V záhlaví knížky je napsáno — ... všem muzikantům, kteří se vznášejí prostorem, brázdí oceány a putují pevninami za svou obživou... Víte, já zažil s hudbou úžasné věci, velké rozpětí různých emocí, hodně ztrát a ještě více nálezů.

Taky jste napsal knížku s názvem *Hudba je zázrak. O čem je?*

Smolil jsem skriptu pro Ostravskou univerzitu, ale vůbec mě to nebavilo. Vyhodil jsem sto stránek a začal znovu, úplně jinak. Průběžně jsem si uvědomoval, že má cesta s hudbou je jistým způsobem unikátní, což je sice každá, ale tahle je prostě moje, a že musím uplatňovat osobní pohledy. Několik věhlasných kolegů mi potom řeklo — víš, všechno, co jsem v téhle knížce četl, je mi vlastně známo, ale nikdy to nikdo takhle neřekl —, to se mi dobře poslouchalo. Ostatně ta moje zkušenost je opravdu velmi barevná — hrál jsem v baru, střední proud pop-music, rock'n'roll, napsal jsem a nahrál mraky písní a různých scénických hudeb

U nás je spousta skvělé muziky a ještě větší spousta hudby hovadské. Myslím, že je to velmi podobné jako v Anglii, Maďarsku nebo Jižní Africe.

všelijakých žánrů a kvality. Sjezdil jsem snad všechna česko-slovenská města a byl s muzikou na pěti kontinentech. Velmi intenzivně jsem se věnoval muzikálu, ale taky mám za sebou studium skladby na AMU, dvě symfonie a opery a další umělé kousky. Jsou to

často odlišné estetiky, různé světy, rozdílné skladatelské principy i způsoby uvažování. Tyto zkušenosti jsou živé, podložené krví, potem a slzami, nejsou z doslechu — to se pak o tom lépe píše. A hudba je opravdu zázrak, beze vší pochyby.

Jak vypadá váš běžný den? Skládáte nebo cvičíte denně?

To rozhodně ne. Ostatně snažím se toho v posledních letech dělat co nejméně. Mnohem víc mi záleží na kvalitě — i když to je samozřejmě poněkud směšné tvrzení, neboť výši laťky si určuju sám. Ale už se mi nestává, že bych pouštěl do světa úplnou kravinu, autocenzura je stále v pozoru a taky se snažím nespěchat. Bohužel se psaním živím, takže tato teorie občas dostává trhliny, ale stěžovat bych si neměl, když jsem ten nejhranější český autor v zahraničí, že?

Po cenách OSA jsme si povídali a vy jste se mi přiznal, že jste OSA nikdy moc nevnímal a neřešil. Změnil se váš pohled na OSA?

Není to úplně přesné, v devadesátých letech jsem se zásadním změnám v OSA velmi pečlivě věnoval, byl jsem například v několika výborech. Ale zmožilo mě to (nejen tohle), přišly zdravotní problémy a později něco jako prožření, takové vynucené. Teprve potom jsem se stal doopravdickým skladatelem. Můj pohled na OSA byl však vždy zcela pozitivní.

Co říkáte na současnou populární hudbu, máte v Česku své oblíbené, nebo vůbec?

Celá tato oblast je příliš široká na nějaké globálně panské hodnocení. Jasně že mám své oblíbené. U nás je spousta skvělé muziky a ještě větší spousta hudby hovadské. Myslím, že je to velmi podobné jako v Anglii, Maďarsku nebo Jižní Africe.

Píšete různé skladby, filmovou i divadelní hudbu, na čem pracujete teď?

Dodělal jsem hudbu k velmi pěknému televiznímu filmu *Monstrum*, o sochaři Švecovi, který v padesátých letech navrhl Stalinův pomník na Letné. Dopadl špatně, stejně tak jeho žena i samotné sousoší, což je výborná příležitost pro skladatele. Dvě sebevraždy a odstřelení největší betonové sochy v Evropě — to by mi záviděl i Verdi. K výročí úmrtí W. Shakespeara jsem zhudebnil deset jeho sonetů, *Shakespeare's RAPsody* má 40 minut, vyskytne se v ní rap, pravověrný rock i velké 'operní' árie a symfonické plochy — to mě bavilo. Kolem Vánoc by měla mít premiéru *Moraviana*, což jsou variace na moravské motivy pro klavír a orchestr — bude to hrát znamenitý Martin Kasík, velmi se těším. Vždyť hudba je zázrak. ☒

Priessnitz jsou Beztíže — „rozlučkové“ album

Deset let po vydání poslední řadovky Stereo přichází z malebných Jeseníků další dávka syrové uhrančivosti. Pod názvem Beztíže vychází zřejmě definitivně poslední studiové album kultovních Priessnitz. Jedenáct nových písní v produkci Dušana Neuwertha, které kapela dle svých slov skládala „svobodně, beztížně“, vyšlo začátkem října a Priessnitz novinku podpoří vánočním klubovým turné, kterému předcházela koncert v Priessnitzových léčebných lázních v Jeseníku.

TISKOVÁ ZPRÁVA

„Za sebe cítím, že se vracíme v kruhu na místo činu. Tam, kde jsme před lety s Priessnitz začali, tedy do Jeseníků. Mezitím jsme se rozutekli do světa a je pro nás velmi těžké se scházet ke zkouškám, k tvorbě nových věcí. Je možné, že až se sem jako dobří holubi jednou vrátíme, možná něco nového vznikne, ale v současné situaci to nevidím,“ vysvětluje zpěvák Jaromír Švejdlík, proč Priessnitz prezentují album Beztíže jako své definitivně poslední.

„Myslím, že co jsme chtěli říct, jsme řekli, nerad bych, abychom se nějak zacyklili. Momentálně si neumím představit, že třeba za 10 let nahrajeme další album, může se stát, že někteří z nás už budou někde v jiné dimenzi. Ale jak známo, nikdy neříkej nikdy,“ dodává druhý zakládající člen kapely, kytarista Petr Kružík.

Priessnitz zároveň přiznávají, že by novinka zřejmě nikdy nevznikla, nebýt filmu Alois Nebel a následného — k překvapení samotné kapely — velmi úspěšného turné a vřelé zpětné vazby od fanoušků, včetně častých dotazů na nový materiál.

Ten dali Priessnitz dohromady během posledních čtyř let a následně jej nahráli letos v květnu ve studiu SONO pod dohledem renomovaného producenta Dušana Neuwertha. Poslední fází pak bylo nahrání vokálů, které — opět s Neuwerthem — natočili Švejdlík a spol. začátkem léta ve svém domácím studiu.

„Myslím, že album Beztíže je o určité cestě v kruhu, o pouti kapely, která spolu vydržela hodně dlouho, je trochu otlučená, ale taky poučená, dospělá. Došli jsme k cíli a cítíme, že už nejsme tolik svázaní ambicemi a očekáváním, můžeme k tvorbě přistupovat svobodně, beztížně,“ komentuje charakter nového alba zpěvák Jaromír Švejdlík a Petr Kružík doplňuje: „Řekl bych, že Beztíže je z našich alb asi nejvíc ovlivněno blues nebo americkou lidovou hudbou, samozřejmě v našem trochu podivném podání.“

Během prosince se pak Priessnitz vydají na klubové turné napříč republikou. Aktuální výčet plánovaných zastávek najdete níže nebo na facebookovém profilu kapely.

Jaromír Švejdlík — zpěv
Petr Kružík — kytara
Petr Víša — baskytara
Zdeněk Jurčík — bicí
Lukáš Morávek — trubka, zpěv, klávesy
Dušan Oravec — kytara

PRIESSNITZ BEZTÍŽE — VÁNOČNÍ TURNÉ

1. 12. — Brno, SONO MUSIC CLUB
2. 12. — Opava, KLUB ART
3. 12. — Olomouc, JAZZ TIBET CLUB
7. 12. — Praha, PALÁC AKROPOLIS
8. 12. — Plzeň, ANDĚL MUSIC BAR
9. 12. — Ústí nad Labem, HRANIČÁŘ ÚSTÍ
29. 12. — Račí údolí

Co ty kvóty? Slovensko si začalo hlídat domácí tvorbu v rádiích

Ve světě rozhlasového vysílání je slovo kvóta používáno v jednom jediném smyslu. Chápe se pod ním licenci, zákonem nebo vyhláškou daný podíl domácí tvorby v hudebním programu soukromých nebo veřejnoprávních stanic. V České republice žádné kvóty neexistují, ale na Slovensku se letos objevily. Článek byl publikován v časopise Rock & All. Přetištěno se souhlasem autora.

PŘIPRAVIL: JOSEF VLČEK

Podle nich musí od 1. dubna s okamžitou platností hrát slovenská rádia ve svém programu od šesti ráno do půlnoci 20 % domácí tvorby, v roce 2017 se má podíl zvednout na 25 %. Pro veřejnoprávní stanice bude platit ještě vyšší podíl. Z budoucích 25 procent má být jedna pětina hudby mladší pěti let.

Žádost o výjimku údajně podalo 16 rozhlasových stanic. Polovině z nich slovenská Rada pro vysílání vyhověla v plné míře, další dvě stanice získaly výjimku. Výjimky ale budou platit pouze do konce letošního roku. Podle zákona je rada udělí pouze v případě, že dodržení kvót není možné s ohledem na zaměření rádií. Výjimku dostaly například stanice, které vysílají hlavně rock.

Za národ a za sebe

Skoro v každé zemi, kde platí rozhlasové kvóty, vám řeknou, že cílem je chránit národní kulturu před zničujícím tlakem angloamerického hudebního průmyslu. V zemích s typickými nacionalistickými rysy, jako je Slovensko, Maďarsko nebo Francie, je to hlavní argument. V těchto zemích je také zvykem, že za domácí tvorbu je považována jen hudba ve státním jazyce (takže slovenská kapela, která zpívá anglicky, nemá šanci být chápána jako domácí).

Některé země přidávají vedle ochrany národní kultury ještě ochranu domácího hudebního průmyslu. To je typické

například pro Kanadu, která se kvůli zeměpisným souvislostem cítí nejvíce ohrožená americkým showbyznysem. V 60. a 70. letech odešly desítky významných kanadských umělců do USA a zisk z jejich podnikání zůstal v USA. Mluvíme například o Joni Mitchell, The Band nebo Neilu Youngovi. Proto jsou kanadská ochranná opatření obzvláště důsledná. Byla shrnuta do zkratky MAPL (Music, Artist, Production a Lyrics, tedy autoři textu). Každý z těchto rysů má ještě přesnou definici, co je považováno za kanadské. Aby pak píseň byla prohlášena za kanadskou, musí splňovat nejméně dvě z těchto podmínek.

Přiznejme si ovšem, že pod pláštíkem vlasteneckých řečí o ochraně národní kultury nebo domácího gramofonového průmyslu se obvykle skrývá lobby domácích umělců, které jde o co nejvyšší zisky z poplatků autorských svazů. Krásně je to vidět právě na slovenském modelu, který od rádií žádá 20 % domácí hudby, čehož dosáhnou jedině tehdy, když budou hrát starý Elán a staré písničky od Vaša Patejdla. Ale kvůli zmíněné jedné pětině z celku skladeb, vzniklé v posledních pěti letech, se budou muset hrát i nové písně popových stařešinů, o něž zvláště mladá veřejnost zrovna moc nestojí.

Není nad nastavení

Každá země má kvóty nastaveny jinak. Austrálie požaduje v programu 25 % domácí tvorby, Venezuela 70 %, a Nigérie dokonce 80 %. Nizozemsko zase naopak zavázalo k hraní

35 % jen jednu ze svých veřejnoprávních stanic. Filipíny chtějí 4 skladby za hodinu. Někde jsou pravidla komplikovanější. Třeba v Portugalsku je údajně vyžadováno 25–40 % hudby v portugalštině, přičemž 60 % interpretů musí být občané Evropské unie (to je obrana proti tlaku nesmírně silné brazilské hudební scéně).

Naproti tomu Irsko pouze doporučuje 20 % a zaklíná se při tom národní hrdostí. A Německo, jedna z nejsilnějších zemí ve světě zábavního průmyslu, naopak nemá kvóty žádné.

Jak na to?

Většinou se brzy přijde na to, že nelze vyprodukovat tolik domácí hudby bez poškození základních pravidel rozhlasové produkce. Dokonce ani Francie, země s obrovským hudebním průmyslem, není schopna vyprodukovat takové množství rozhlasové hudby, která by v dostatečné kvalitě zaplnila 40 % vysílání. Někde už na to přišli. Ukrajina proto musela jít z původních 45 % na 25 %. Zvláště teď, když došlo k pádu velkých gramofirů, není nabídka dostatečně strukturovaná. Objevila se období, kdy vůbec nevychází nová hudba. Na začátku roku a mezi červnem a zářím není co hrát.

Kvóty přináší řadu nepříjemností i pro posluchače. Protože malé země vyprodukují jen malé množství domácí tvorby, musí všichni hrát stejné písně. To vede k uniformitě všech stanic. V Česku sice žádné kvóty nejsou, ale uniformita nových českých písní je přesto zřetelně znát. V 70. a 80. letech, kdy i v Československu existovaly komunistickým režimem nařízené podobné kvóty, se problém řešil tím, že se přetextovávaly zahraniční hity. Tehdy ovšem Československo nebylo součástí přísných mezinárodních dohod o autorských právech, a tak se přetextování obvykle dělo bez souhlasu původních autorů.

Je tu i další řešení. Aby se dosáhlo dostatečného množství domácí tvorby, musí se zrychlit rotace písní. Jestliže na nejnovější hity orientované rádio hraje novinku jednou za necelých pět hodin, může efektu vyššího podílu domácí hudby dosáhnout tím, že bude písně hrát v ostřejších rotacích. Třeba jednou za necelé čtyři hodiny. I tím vzniká pocit, že rádio hraje stále stejné skladby. To platí i o tzv. zlatém fondu, o oblíbených skladbách z let minulých. Třeba místo za tři a půl dne se hraje určitá domácí skladba kvůli většímu množství pozic v hodině jednou za

dva a půl dne. To vás brzy přestane těšit i ta nejoblíbenější píseň.

Dalším obvyklým způsobem, jak vyřešit kvóty, je přidat spoustu oldies. Proč ne, od 60. do nultých let vznikla spousta hudby. Ale je pak těžké dělat rádia pro nejmladší publikum, které o Helenu Vondráčkovou nebo Petra Spáleného nestojí. Když se pak přidá podmínka, že určité procento kvóty mají tvořit nové skladby, vadí to starší generaci. Je celkem přesně vyzkoumáno, že po čtyřicítce většina veřejnosti o novou hudbu nestojí.

Úplně nejjednodušší je hrát domácí hudbu v těch časech, kdy lidé rádio moc neposlouchají. Samozřejmě pokud to kvóty dovolí. Hlavně v době, kdy se lidé dívají na televizi. Inkasující umělci jsou spokojeni, protože peníze za přehrání jim stejně jdou, kvóty jsou naplněny a rádio se může profilovat stejně jako dřív, i když na menší časové ploše. To se stalo hned po startu kvót na Slovensku.

I tak všechny kvóty zásadně omezují svobodu podnikání a jejich následkem bývá pokles zájmu o rozhlasové vysílání v zemích, kde byly nastaveny. Ani množství hratelých písní v rodném jazyce se tím nezvedlo. Země s několika miliony obyvatel mají jen omezené množství talentů, které dovedou vyprodukovat zase jen omezené množství písní.

Smrtelným nebezpečím se pak pro takové upadající rozhlasové vysílání stává internet. Na Spotify, Deezeru nebo YouTube si posluchač může užít domácí i potlačovanou angloamerickou tvorbu beze všech kvót, co hrdlo ráčí.

V Česku bez problémů

V Česku boj o kvóty od 90. let víceméně neprobíhal. Jednak proto, že naše země měla diktátů, co hrát, plné zuby z dob předlistopadových a považovala kvóty za jednu z forem cenzury, ale také proto, že na rozdíl od jiných zemí netrpí Češi afektovaným nacionalismem. Ke klidu v této otázce přispěl i fakt, že se v 90. letech začínající soukromé rozhlasové stanice v žádostech o udělení licence k vysílání předháněly ve slibech, kolik domácí hudby budou hrát. Následně pak musely žádat o snížení podílu. Nejdříve proto, že reedice starších titulů na CD probíhala v 90. letech příliš pomalu. A tak se jediný pokus o kvóty, který se v polovině 90. let pokusila iniciovat gramofonová firma BM Music, setkal spíš s posměchem.

Česká republika je dnes příkladem toho, že i bez kvót lze hrát dostatek domácí

hudby. Většina mladých stanic jí hraje kolem 12–15 %, Radiožurnál trochu nad 20 %, Blánek a Čas kolem 50 % a daleko neposlušnější české rádio — Rádio Impuls —, které má v licenčních podmínkách přímo předepsáno 66 % české tvorby, se bez obtíží pohybuje nad sedmdesátkou. Loni Impuls dokonce spustil na středních vlnách a DAB stanici Český Impuls, která hraje jen a jen českou hudbu.

Úplně nejjednodušší je hrát domácí hudbu v těch časech, kdy lidé rádio moc neposlouchají.

Přítom obliba české hudby je u publika neměnná a výjimečně vysoká. Podle posledního výzkumu Rádia Impuls z února letošního roku ji považuje za velmi důležitou součást vysílání 20 % posluchačů a za důležitou dalších skoro 37 % celkového vzorku posluchačů ve věku 25–55 let. Není proto žádným překvapením, že rádia by s chutí hrála i další české hity, ale nejsou. To proto, že soudcem toho, co je hit, nejsou ani umělci, ani vydavatelé, ale veřejnost. Na to se někdy zapomíná.

Jiným specifickým české scéně je fakt, že veřejnost většinou vnímá slovenskou hudbu jako domácí. Považovat ji za zahraniční je vnímáno velmi negativně.

Je pravděpodobné, že tak velká obliba české hudby nebude trvat věčně. Z toho, jak vypadá dnešní hudební trh, podrobený rostoucímu diktátu internetových zdrojů, na něž lokální kontrola nedosáhnou, je jasné, že za 7 až 10 let by systematickou masáží teenagerskeho vkusu mohlo dojít k výraznému poklesu oblíbenosti domácí hudby. Určité signály vidíme už teď nejen v rozhlasových výzkumech, ale i kolem sebe. Ale do té doby je ještě daleko a proměny hudební scéně lze jen těžko předpovědět. ☒

Záznam mimořádného koncertu Tria Jana Spáleného uskutečněného na začátku letošního léta na začátku letošního léta na tvrzi Cuknštejn, ležící v Terčíně údolí u Nových hradů v jižních Čechách

Jan Spálený Trio albem Terčino milé údolí pomyslně navazuje na svoje předchozí „live“ album Panenko skákavá, natočené ve Skokách u Žlutic (2012). Podobně jako kostel ve Skokách oplývá Cuknštejn, resp. Terčino údolí, geniem loci. Na album se podařilo přenést výjimečnou atmosféru nevedního místa, ke kterému má Jan Spálený osobní vztah. Vybral na ně skladby mapující celých třiatřicet let existence jeho kapely, které považuje za skvosty, s texty Pavla Vrby, Pavla Kopty a dalších autorů, jichž si velmi váží. Vedle toho zařadil i písně nové, které měly premiéru právě na Cuknštejně. Jan Spálený Trio tvoří vynikající muzikanti: Jan Spálený (piano, kornet, zpěv), česká jazzová legenda, „tatínek jedné z živých podob českého blues“, světoznámý trumpetista Michal Gera (dále křídlovka a zpěv) a Filip Spálený (tuba, baskytara).

J.A.R. – ESKALACE DOBRA

Od října jedou J.A.R. svou tradiční šňůru, tentokrát s názvem Eskalace dobra. Jestli se tak bude jmenovat i jejich nové album, které má vyjít během listopadu, zatím nezveřejnili. J.A.R. byli založeni 17. listopadu 1989.

Čtvrtek, 10. listopadu — Bratislava (SK)

Pátek, 11. listopadu — Brno, Fléda

Sobota, 12. listopadu — Frýdek-Místek

Čtvrtek, 17. listopadu — Praha, Lucerna

nástěnka

Na e-mail nastenka@osa.cz nám můžete zasílat vaše postřehy, novinky, úspěchy atd. Autor in je čtvrtletník, a proto je v případě upoutávky na speciální koncert apod. potřeba informovat nás se značným předstihem. Info pište stručné a jasné, popřípadě doplněné odkazem, kde se ostatní mohou dočíst více. Doporučujeme maximálně dvě věty a nikdy nezapomeňte uvést svůj podpis. Z názvů e-mailů není vždy jasné, o koho se jedná.

Těšíme se na vaše příspěvky!

Pro album nevidomého zpěváka H. Jareše hledáme písňové texty.

Tematicky neomezené, můžou být vtipné, může v nich být recese, humor, ale i vážnost problematiky nevidomých. Vybrané texty finančně ohodnotíme. Texty prosím zasílejte elektronicky na e-mail: tomas.kympl@seznam.cz.

Divadlo Jára Cimrmana

Divadlo Jára Cimrmana oslavilo 50 let své existence, při té příležitosti spustili na YouTube svůj kanál s názvem Biograf Cimrman, kde jsou ke zhlédnutí všechny jejich hry.

šuplíky textařů

Vážení autoři, jsme příjemně překvapeni vaším rostoucím zájmem o zveřejnění vašich děl a děkujeme za kladné reakce na rubriku Šuplíky textařů i na celý magazín, které nám spolu s texty posíláte. Je pravidlem, že u každého autora uvádíme jen jeden text, přestože nám jich posíláte vždy více najednou. Rozhodli jsme se tedy založit webovou stránku www.suplikytextaru.cz, kam budeme postupně pod vaše jména vaše texty přidávat. Dále nám je zasílejte na komunikace@osa.cz. Do šuplíku textařů nově přidáváme také text významných vybraných českých autorů.

petr a lucie

Text: Pavel Kopta (v databázi OSA má registrováno 546 hudebních děl)
Hudba: Charles Gaston Dumont
Zpěv: Hana Hegerová

Já vím, že si chceš se mnou hrát na Petra s Lucií, když pořád meleš mám tě rád, tak to mě ubíjí.
Teď mluvím já a tak ty kuš,
jen jednou ukaž, že jsi muž,
vem na mě řemen nebo nůž
a třeba mě zab, ať vím, že jsi chlap.
Už nech těch hloupejch otázek a vlahých pohledů.
Já nejsem svatej obrázek a leccos dovedu.
Mít čerta a ne anděla,
to bych si rady věděla.
Já vím, že se to nedělá.
Tak mě aspoň hlad' nebo vem si lať
a řádně mě zmlať, tak ať.

Nezboří se chrám, jak ty by sis přál,
ale život sám nám letí.
V duchu počítám, co by nás tak stál
malej dům a krám.
Recitace:
Co se hrabeš v tom šupletí?
Polož to! Polož to!
Jó ty mně chceš nahnat strach!
No ne!
Pojď ke mně aspoň trochu blíž
a nech ten prázdněj stůl a řekni o čem pořád sníš,
vždyť jsi jak somnambul.
Já chci být matka, ty buď roup,
jen tím bys v ceně u mě stoup.
Tak nestůj tam jak solnej sloup.
Koukáš jako mnich, to máš z těch svejch knih.
Já vím, že si chceš se mnou hrát na Petra s Lucií,
když pořád meleš mám tě rád, tak to mě ubíjí.
Už konečně se jednou vzmuž,
buď slíbej moji sladkou růž,
anebo vem si na mě nůž.
Teď musíš hrát hop nebo budeš trop,
slzami pak skrop můj hrob.
To koukáš, vid'! No co čumiš?
Zmizni! Zmizni! Zmizni!
...Tak pojď.

01 pán s pleší

František Zahradník

Já pána mám s pleší...
A to mě netěší,
že jsem celkem fešná a ten pán pleš má!
Když na slunci kráčí,
tak je to až k pláči
jak pleš se mu blýská na časy.
A když se mu blýská,
tak mně se hrozně stýská,
že nemůžu mu z lásky vískat vlasy...

Pán uslyšel mé stesky.
Že chtěl vypadat hezky
a mít i lásky záruku,

tak nejdřív mě vzal za ruku,
pak pět mi koupil nanuků
a sobě černou paruku.
Jé, to si dal!

V té paruce na pleši
žije rodinka bleší
a ta mu nechce pokoj dát.
Je konec naší lásky.
Pán sám si čechrá vlasy.
Já se tomu všemu přesto musím smát.

No řekněte taky — k čemu nářky?
K čemu jsou dobré paruky, přetvářky?
Pro život zcela jistě ne!
To pro život zcela jistě ne!

Řekla jsem pánovi, že mě hrozně těší
vidět ho s pleší a bez paruky bleší!
A on neřekl ne.

Zas pána mám s pleší...
A přesto mě to těší,
že já jsem fešná a on svou pleš má.
Když na slunci kráčí,
tak je to až k smíchu,
jak pleš se mu blýská na časy.
Zvláště když je slunečné počasí!
Brzy už vezmeme se asi...

02

Petronila Ševčíková

Hudba mi
připomíná studánku,
ve které voda zvoní,
když nabírám ji do džbánu,
tlukot slavíka,
který písni o růži, a nejen o ní,
večer kolébá mě do spánku.
Hudba jsou
kapky deště
bubnující na hladinu louží,
hlas hromu
ohlašující příchod letních bouří,
šum křídel holubích,
ozvěna kroků tvých.
Hudba je
louka kopretinami rozkvetlá
i vánek ve větvích,
bzukot včelky,
co z květu na květ přelétá.
Hudba je pro mne láska —
láska do tónů zakletá.

hudba je pro mne

03 co přijde po podzimu

Radek Malý

I tebe jsem teď ztratil
Co ještě ztratit mám?
A tak rád bych už platil
Když zůstal jsem tu sám

Vypil jsem co se dalo
Poslední smutný host
A nebylo to málo
A nebylo to dost

Léto
Je mi tě líto
Že vím co přijde po tobě
Líto
Že podzim ví to
Kdo tančí mu už po hrobě

I víru jsem teď ztratil
Co ještě ztratit mám?
A tak rád bych už platil
když zůstal jsem tu sám

Tak rád bych šel už domů
Zaplatil to co mám
A není co a komu
Je to můj vlastní krám

Léto
Je mi tě líto
Že vím co přijde po tobě
Líto
Že podzim ví to
Kdo tančí mu už po hrobě

I sebe jsem teď ztratil
Co ještě ztratit mám?
A tak rád bych to vrátil
A není co a kam

04 u moře

Jiří Mildner

Nenašel jsem propisku
pro svá slova vyznání
Kreslím proto do písku
své srdce plné čekání

Jako s tebou tak se mořím
se symbolem pro lásku
Ty se zatím brouzdáš v moři
Pár mušlí máš a oblázků

Raduješ se z nálezů
jak zlatokop z Aljašky
V tváři výraz vítězů
a já jsem z toho na prášky

Slunce si tě hýčká celou
vlny hladí kolena
a mně touhy duši melou
je celá v zmatku ztracená

Už si všimni že jsem tu
vlastně hlavní z objevů
Bez koruny bez centu
zdroj pohody a úsměvů

Vlny žárlí Pochopily
zřejmě stav mých pocitů
Obraz v písku zaplavily
když couvly srdce není tu

06

Miroslav Zdanovec

Opraš vzpomínky své, inspiruj se životem.
Zas vidím oči tvé, jsem pořád za plotem.
Neodcházej víckrát, zůstaň se mnou dál,
to štěstí tisíckrát, já si vždycky přál.

Ref: Nechci zašlou slávou žít,
u nohou celý svět se točí.
Úspěch máme stále mít,
ženy ihned v náručí.

Proč se vracíš sem, když právě úspěch mám.
Volná jsi už teď, já dávno nejsem sám.
Pódium tu se mnou je, tak velké já ho znám.
S ním pravé je toulání, co s tebou nepoznám.

Ref: Nechci zašlou slávou žít,
u nohou celý svět se točí.
Úspěch máme stále mít,
ženy ihned v náručí.

05 starý dům

Eva Černá

Klopýtnutí vánku na řasách ještě zbývá
Dnem unavený k hvězdám míří spáče
Plechový kohout na střeše líně zívá,
přivřenýma očima nikam se nedívá

Vzpomínka krouží nad večerním stínem
Pírko snu lehce na polštář dosedá
V zahradě kroky zarůstají blínem
a chodník propadá, kde teče voda staletá

Nakloň se z pavlače, tak jako kdysi
Ten starý dům má ploty dřevé
Zas vidím trny, co ve tmě visí
a v záři měsíce plavou tvé vlasy toulavé

Pořád nám zbývá na kraji římsy
jediná kapka, co z deště vykvetla
Vím, že se bráníš být jako kdysi,
ztřeštěná holka, co se s kýmsi zapletla

Už jenom zbývá klopýtnutí vánku
na řasách pevně sevřených
Jako ty dveře, co kolíbají k spánku,
v domě, kde umí pohladit jen stín

opraš
vzpomínky
své

07 já toužím po tvé lásce

Karel Vrba

Žít, láskou žít
Jít, kam jen chtít
Sny jsou předzvěstí
Tím, co má se díť
Čtu si z dlaně svý.

Sním, málo spím
Rád, máš mě rád
Dny máš toulavý
Jak čas jde dál
Touhu mou zase oddálí
Nenech mě stát
Tvůj obraz mám v srdci uschován.

Já toužím po tvé lásce
Já kamkoli s tebou dám se
Sny průzračné
Nech mě dnes spát v lůžku tvém.

Vzlét bílý pták
Sníh na řasách
Taje s pláčem mým
Se steskem žal
Mi předeslal
Že jdu dál než dál

Kam dojít mám
V těch pustinách
Kde ty býváš ?

Já toužím po tvé lásce
Já kamkoli s tebou dám se
Sny průzračné
Nech mě dnes spát v lůžku tvém.

Hledám horizont
Kam já můžu jít
Cesta zavátá, dej mi znamení
Noci mrazivé, cítím srdce bít
I můj dech se krátí jen, jak stoupám
výš.

Těch pár kroků k vám
Zvládnou, věř mi víc
Stačí zprávu dát, že máš mne rád
nejví.

08

Káťa Krausová

Rec: Na lásku nespěchej, denně mi nevolej,
šeptání vynechej, love story nečekej

Na netu fotku mám, on světem bloumal sám
najednou u mě stál, a co prý ráda mám
ubráním se výčitkám
útok zblízka v očích se mi blýská

Ref: Mayday, love story nečekej
vzdej to, ani mi nevolej
smiř se s mou, obranou
jiné holky tě nezklamou
Mayday, nekaz to, nespěchej
vážně šeptání vynechej
odcházím z nesnází
já ještě nechci s proudem plout.

Šeptal mi, láska má, jsem tvojí obětí
říkal mi s jistotou, že jsme snad prokletí
každopádně mám svůj plán
útok zblízka v očích se mi blýská

Ref: Mayday, love story nečekej
vzdej to, ani mi nevolej
smiř se s mou, obranou
jiné holky tě nezklamou
Mayday, nekaz to, nespěchej
vážně šeptání vynechej
odcházím z nesnází
já ještě nechci s proudem plout.

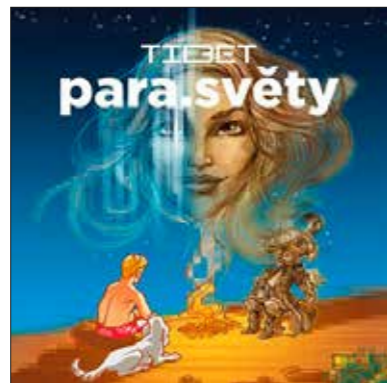
Rec: Na lásku nespěchej, denně mi nevolej,
šeptání vynechej, love story nečekej

A happy end se nekoná... ale tím se vážně
nechubím...
prý chladná jsem, jak porcelán, jednou vzpla-
ne žár a zahořím...

chladná

PRAGO UNION
Smrt žije

TIBET
para.světy

DAVID STYPKA
Jericho

JANANAS
To samo
Podpořeno projektem
Partnerství OSA

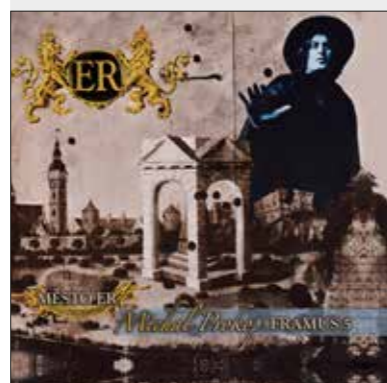
BOHUSLAV MARTINŮ
Cantatas / Prague
Philharmonic Choir

LIGHT AND LOVE
Surrender To The Stars

JANA KOUBKOVÁ
A tak si jdu...
Podpořeno projektem
Partnerství OSA

MICHAL PROKOP A FRAMUS 5
Město ER
(reedice LP a CD)

HANA ZAGOROVÁ
O Lásce

JAN SPÁLENÝ TRIO
Terčino milé údolí
Podpořeno projektem
Partnerství OSA

MARTIN HARICH
Pátram

PETR POKOVBA 4P
Acoustic Adventures

Pohádky pro Emu

Režie: Rudolf Havlík
 Hudba: Ondřej Konvička (zastupován OSA od 2014, v databázi má registrováno 41 hudebních děl)

Petr Miller pracuje již řadu let pro imigrační úřad v Londýně. Zaběhaný rytmus jeho života jednoho dne přeruší podivný telefonát z Prahy. V nemocnici leží po autonehodě svobodná matka, která ho v případě nouze uvedla jako opatrovníka svého dítěte. Ema je totiž jeho dcera. Petr je naprosto šokován. Musí jít o nějaký omyl. Nemá děti a ani netouží je mít. Přesto nedokáže nad situací jen tak mávnout rukou. Co když je Ema opravdu jeho dcera a on je její jediná šance, jak se vyhnout dětskému domovu? Chlapovi, který byl do padesáti let zvyklý žít sám a rozhodně si nechce komplikovat život emocemi, převrátí soužití s osmiletou holčičkou život doslova vzhůru nohama. A navíc je mu v patách nesmlouvavá sociální pracovnice, a tak Petr musí učinit zásadní rozhodnutí: pokud se chce stát právoplatným rodičem, je nutné najít pro Emu matku! Ve stejné chvíli se seznamuje s Marií, která podobně jako Petr žije pro svou práci a téměř ztratila naději na to, že ji potkají obyčejné radosti života. Marie se rozhodne oběma pomoci. Je třeba nemilosrdné úřednici předložit uvěřitelnou historku. Začíná hra na lásku... Ale jak skončí? I zázraky se občas dějí.

Instalatér z Tuchlovic

Režie: Tomáš Vorel st.
 Hudba: David Hlaváč (zastupován OSA od 2005, v databázi má registrováno 59 hudebních děl)
 Barbora Poláková (zastupována OSA od 2011, v databázi má registrováno 13 hudebních děl)
 Jan P. Muchow (zastupován OSA od 2007, v databázi má registrováno 578 hudebních děl)

Čtyřicetiletý Luboš Cafourek je svérázný instalatér z vesnice Tuchlovice u Prahy. Je zručný a poctivý, se vším si poradí, žádné práce se nikdy nezalekne. Nemá auto, za zákazníky jezdí na kole nebo autobusem nebo se nechá vozit. Mobil nepoužívá, telefonáty za něj vyřizuje jeho matka, která mu také vaří, nakupuje, pere, dělá účetnictví a řídí chod celé domácnosti. Luboš má vždy na všechno nečekanou a vtipnou odpověď, ale praktický a společenský život mu uniká mezi prsty. Za práci si nedokáže říct o pořádné peníze, kamarádům opravuje zadarmo a to, co vydělá, hned utratí za jídlo pro toulavé kočky nebo prosází. Luboš všechno nepřijemné odsouvá na „později“ nebo na „uvidíme“. Všechny jeho pokusy o kontakt se ženami končí fiaskem, mamka se marně snaží, aby syn konečně získal partnerku... Vesnická komedie Instalatér z Tuchlovic je o muži, který všem všechno opraví, ale vlastní život spravovat nedokáže.

VZPOMÍNÁME

Milan Jíra, skladatel

(† 11. 7. 2016)
 zastupován od 1992
 v databázi má registrováno 364 hudebních děl

Oldřich Blaha, skladatel

(† 10. 7. 2016)
 zastupován od 1953
 v databázi má registrováno 266 hudebních děl

Martin Marek, skladatel

(† 13. 7. 2016)
 zastupován od 2000
 v databázi má registrováno 44 hudebních děl

STAN SE naše vůle

Mediálně to může působit tak, že sazebník pro rok 2017 byl spouštěcím mechanismem ataků na autorský zákon, jak jsme toho svědky v posledních dnech. Opak je pravdou. Tlak na omezování práv autorů je ze strany různých zájmových skupin dlouhodobý a systematický. Různé ataky vůči OSA, snahy o omezování práv autorů a vstupování do soukromoprávních vztahů OSA byly ještě před zveřejněním sazebníku OSA na rok 2017.

Výpady vůči OSA a ostatním kolektivním správčům zaznívaly již dávno před zveřejněním našeho sazebníku. Bylo tomu tak například v listopadu a prosinci loňského roku na půdě senátních výborů, kterých jsem se osobně účastnil jako veřejnost, v rámci projednávání folklorní novely

navrhované senátorem Valentou. Už tehdy zaznívaly hlasy pro výrazné omezení povinností platit například za kabelový přenos či za umístění rozhlasových a televizních přístrojů ve veřejných prostorách. Volání po razantní změně autorského zákona a posílení dozorových pravomocí nad kolektivní správou už tehdy bylo velice silné. A to zcela bez ohledu na to, že je Česká republika vázána mezinárodními smlouvami.

Náš sazebník na rok 2017 byl zveřejněn již 3. března tohoto roku. Kritické hlasy na adresu „dramatického“ zvýšení sazeb na sebe nechaly dlouho čekat, aby se ozvaly až na konci letních prázdnin, ne náhodou pár týdnů před projednáváním autorského zákona v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR.

Mnoho z těchto hlasů volá po zavedení transparentnosti. Paradoxem je, že již v dubnu tohoto roku měl být schválen autorský zákon, který měl implementovat směrnici EU o kolektivní správě. Tato směrnice zavádí velmi jasná a přísná pravidla transparentnosti kolektivní správy. Jsou v ní zcela přesně definovány povinnosti kolektivních správčů zveřejňovat to či ono. V České republice se tento legislativní proces značně zpozdil. A mohu si pouze klást otázku: proč?

Z čeho jsem však osobně šokován, jsou hlasy volající po zveřejňování seznamu autorů, kteří si vydělají určitou částku. Říkal jsem si, kde pirátská strana vzala inspiraci pro svůj návrh, kde dle svých slov navrhuje zavést do tajuplné oblasti ochranných autorských svazů více transparence. Cítuji: „Chceme vědět, kdo jsou hlavní příjemci peněz z kolektivní správy, tedy peněz vybraných od veřejnosti. Navrhujeme povinné zveřejnění seznamu příjemců, kterým bylo díky kolektivní správě děl předchozí rok vyplaceno přes 100 000 korun.“

Domníval jsem se, že česká společnost za těch 27 let od sametové revoluce musela vospět. A hle, světe, div se, my se ocitli zpět v Červeném Hrádku v roce 1989, kde Milouš Jakeš, tehdejší generální tajemník ÚV KSČ, ve svém památném projevu mimo jiné prohlásil: „Žádný z nás nebere takový

platy, jako berou oni... dostávám jednou ročně seznam těch umělců, který si vydělávají nad 100 tisíc korun... je to milá holka, všechno, ale ona už druhým rokem po sobě bere 600 tisíc korun... my to podceňujeme, ale oni svou existenci a svojí popularitou mají nemalý vliv, zejména na naši mládež.“ Jaká podobnost, až z toho mrazí v zádech.

Někteří, možná záměrně, opomíjejí jednu důležitou skutečnost. Kolektivní správci jsou profesní spolky, které si založili samotní autoři a jiné umělecké profese. Jedná se výhradně o soukromoprávní vztah. Veřejnosti je však opakovaně podsouváno, že kolektivní správci obdrželi licenci od státu, rozuměno oprávnění k výkonu kolektivní správy od ministerstva kultury, a tudíž se jedná o veřejné prostředky nebo přinejmenším o prostředky, o kterých musí mít veřejnost přece přehled.

Není snad telekomunikační, energetický či loterijní trh regulovaný státem? Cožpak televizní a rozhlasové vysílatelé nemusí mít licenci od státu přes Radu pro rozhlasové a televizní vysílání jakožto ústřední orgán státní správy? Musí snad tyto společnosti zveřejňovat platy svých zaměstnanců a jmenovitě vykazovat výnosy svých akcionářů a podílníků? Všechny vyjmenované oblasti jsou regulovaným trhem podobně jako kolektivní správa. A pokud někdo argumentuje tím, že náhradní odměny jsou přenesenou daňovou povinností občanů směrem k autorům, pak lze podobným zavádějícím způsobem argumentovat, že telekomunikační a energetické společnosti přece dodávají své služby i státní správě nebo lidem, kteří pobírají sociální dávky. Nelze vyloučit ani to, že lidé pobírající sociální dávky tyto utrácí v hracích automatech a různých sázkách. Hovoří snad někdo o příjmech těchto firem jako o veřejných prostředcích?

Tak snad se k nám s ochlazením počasí nevrací časy z dob projevů z Červeného Hrádku.

Krásný podzim vám přeje
Roman Strejček

SOČR 90
Symfonický orchestr
Českého rozhlasu

NOVÉ HORIZONTY

23. 11. 2016 / 19.30
Forum Karlín

**SOČR uvádí:
TATA / BOJS
ANEB OBLEK
NECHTE DOMA!**

**Unikátní a neopakovatelné
spojení velkého orchestru
a Pěšáků rokenrolu!**

TOMÁŠ BRAUNER – dirigent

originální akvarel (c) Milan Cais (2016)

socr.rozhlas.cz

MYSLÍME **NA** HUDBU

WE THINK **OF** MUSIC

OSA - Ochranný svaz autorský
pro práva k dílům hudebním, z. s.

www.osa.cz